

LEARNING CITY

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองน่าอยู่

และการกระจายศูนย์กลางความเจริญโดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยมีเป้าหมายและผลเชิงประจักษ์คือเมืองศูนย์กลางที่น่าอยู่และเมืองอัจฉริยะ (Livable & Smart City) โดยมุ่งเน้นพัฒนาเมืองศูนย์กลางในภูมิภาคและเชื่อมโยงความเจริญสู่ชนบทมีแผนการสร้างงานในเขตเมืองหลักและเมืองโดยรอบเกิดการพัฒนาและกระจายไปยังพื้นที่ต่างๆอย่างเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่นั้นๆซึ่งการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่จำเป็นต้องสร้างกลไกความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม

โดยในปีงบประมาณ 2563-2566 ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเมืองน่าอยู่และการกระจายศูนย์กลางความเจริญ (ฝ่าย 3) ได้พัฒนารอบการวิจัย“**เมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City)**” เพื่อยกระดับเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยสร้างเครือข่ายเมืองแห่งการเรียนรู้ของประเทศไทยเพื่อเข้าสู่การเป็นสมาชิกเครือข่ายระดับโลกตามแนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้ของยูเนสโก (The UNESCO Global Network of Learning Cities - GNLC) โดยเกิดกลไกความร่วมมือระดับพื้นที่ ที่เกิดจากนักจัดการการเรียนรู้ในเมือง (City Learning Administrator) เกิดนิเวศการเรียนรู้ของเมือง (City Learning Ecology) ที่ประกอบด้วย พื้นที่การเรียนรู้ ตัวความรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ และเมื่อเมืองถูกส่งเสริมไปสู่เมืองแห่งการเรียนรู้แล้ว

การพัฒนาเมืองจะเกิดขึ้นได้โดยง่าย ประชาชนทุกช่วงวัยจะมีการรวมกลุ่มทางสังคมได้ดีขึ้น (Social Collaboration) รวมถึงเกิดการตื่นตัวเรียนรู้ระดับเมืองเพื่อพัฒนาให้เกิดการสร้างเครือข่ายและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ประชาชนจะร่วมมืออำนาจในการตัดสินใจในการพัฒนาด้านต่างๆโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความรุ่งเรืองทางวัฒนธรรม

ของท้องถิ่นที่ร่วมศึกษาภูมิใจและเรียนรู้จนนำไปสู่การสร้างงานสร้างอาชีพให้กับคนในพื้นที่ซึ่งหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่(บพท.)ได้ขับเคลื่อนพื้นที่เมืองแห่งการเรียนรู้ผ่านกระบวนการวิจัยจำนวนทั้งสิ้น 29 แห่งทั่วประเทศ เกิดการสร้างกลไกความร่วมมือและผลักดันไปสู่การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตของยูเนสโกในพื้นที่จังหวัดพะเยาและพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาซึ่งนับว่าเป็นผลผลิตที่สำคัญของการขับเคลื่อนเมืองที่ใช้ข้อมูลและความรู้จากกระบวนการวิจัยในการยกระดับเมืองแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อให้ให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้จากนโยบายสู่การปฏิบัติ(Policy in Action) ตามหมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืนภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่(บพท.) จึงได้หารือร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยหน่วยงานที่มีการกิจหลักในการขับเคลื่อนระดับนโยบาย อาทิ องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่ง

สหประชาชาติ (UNESCO) กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) และภาคีเครือข่ายนักวิจัยเมืองแห่งการเรียนรู้ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยฟาฏอนี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันอาศรมศิลป์ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) มูลนิธิทักษิณคดีศึกษา มูลนิธิเพื่อการศึกษาจังหวัดขอนแก่น ครอบคลุม 200 ปี พ.ศ. 2540 สมาคมการผังเมืองไทย สมาคมเพื่อการออกแบบและส่งเสริมการมีพื้นที่สาธารณะ และพื้นที่สีเขียว บริษัท ขอนแก่นพัฒนาเมือง (เคเคทีที) จำกัด บริษัทระยองพัฒนาเมือง จำกัด บริษัทสระบุรีพัฒนาเมือง จำกัด บริษัท เขาใหญ่พาโนรามา วิศวกรรมเพื่อสังคม จำกัด บริษัท สิ้นโซ โมเดล จำกัด และสำนักงานเทศบาลเมืองหัวหิน ในการร่วมกันขับเคลื่อนเมืองจากนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับทิศทางของการพัฒนาประเทศ และเพื่อให้เกิดการยกระดับขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ เกิดการร่วมกันวางทิศทางเชิงนโยบายของการขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City) กับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง จึงได้มีการจัดงาน Learning City Days “นิทรรศการเมืองแห่งการเรียนรู้บนพื้นที่ของคนทุกช่วงวัย” ขึ้นในวันที่ 22-23 สิงหาคม 2566 ณ Bangkok 1899 บ้านเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร

เส้นทางสู่การสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ของประเทศไทย

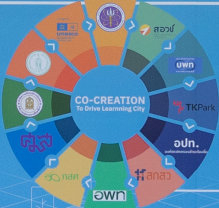
LEARNING CITY FRAMEWORK เมืองที่ทุกคนเข้าถึงโอกาสแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

Journey of Learning City In Thailand

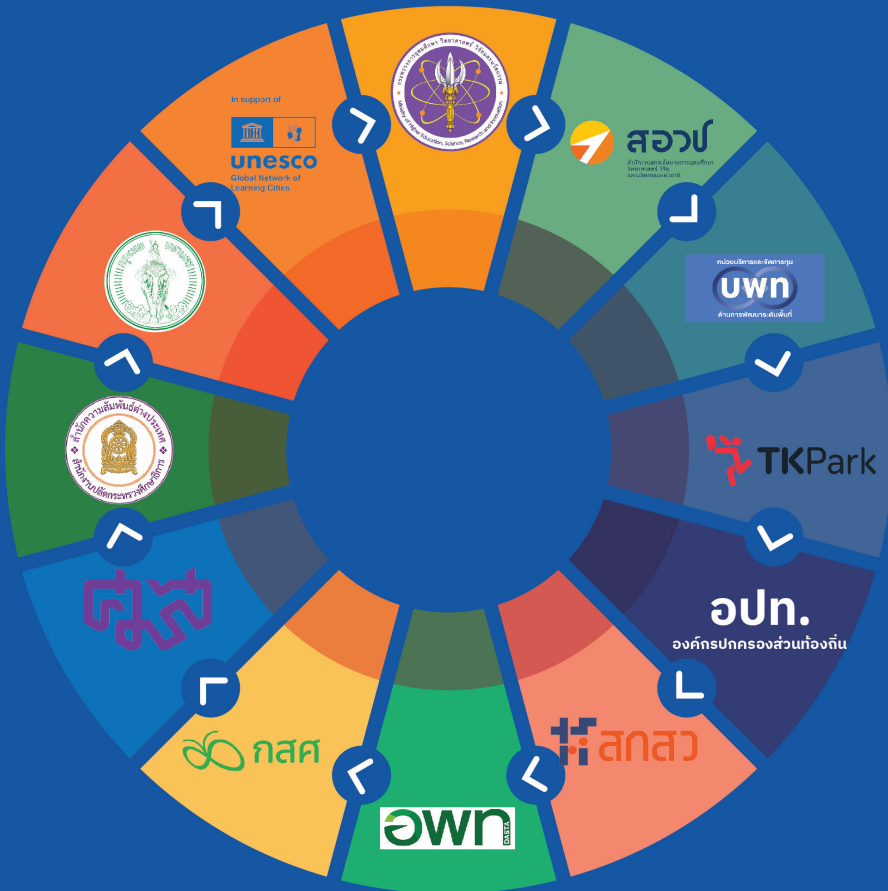
กลไกที่เกิดขึ้นในพื้นที่บนเส้นทาง
การสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ พ.ศ. 2564 - 2566

1.4 ล้านคน 400 แห่ง กว่า 70 กลไก 5 เมือง UNESCO

CO-CREATION

To Drive Learning City

กลไกที่เกิดขึ้นในพื้นที่บนเส้นทาง การสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ พ.ศ. 2564 - 2566

1.4 ล้านคน

จำนวนผู้ได้รับประโยชน์เชิงประจักษ์

มากกว่าหนึ่งล้านสี่แสนมาจากโครงการ ที่เห็นประโยชน์ในทันที ซึ่งการให้ข้อมูลที่ดี และร้านค้ามากกว่า 100 แห่ง รวมถึงมากกว่า 40 ครัว

400 แห่ง

พื้นที่การเรียนรู้

มากกว่า 400 แห่ง ที่พื้นที่เรียนรู้ทั่วไป พื้นที่อุตสาหกรรมและธุรกิจต่างๆ พื้นที่เมืองสาธารณะ รวมถึงพื้นที่ทางธรรมชาติ

กว่า 70 กลไก

กลไกความร่วมมือ

ทั้งในระดับการเรียนรู้ วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การลงทุน กลไกการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายภาคส่วน

5 เมือง UNESCO

เข้าสู่เมืองแห่งการเรียนรู้ของ UNESCO

พื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดลพบุรี ที่เห็นประโยชน์ในทันที ที่อยู่ระหว่างพิจารณา เช่น จันทบุรี ชลบุรี ภูเก็ต

ผู้คน เมือง และการเรียนรู้

Impact

- สร้างงาน สร้างรายได้
- สร้างโอกาส / ต่อยอด
- เข้าใจคุณค่า รักษา ห่วงแหน
ลดความเหลื่อมล้ำ

นำไปสู่การพัฒนาเมือง
Smart City / Smart People

Lifelong Learner

Users

All Users ทุกอายุ / ทุกรายได้
Key User / ผู้เปราะบาง คนชายขอบ
ที่มีความแข็งแรงด้าน

Lifelong Learning Space in City

โครงข่ายของพื้นที่เรียนรู้ในเขตเมือง
และความสามารถประสิทธิภาพ
ในการเข้าถึงพื้นที่การเรียนรู้

ลักษณะของพื้นที่เรียนรู้โดยสังเขป

School / Non-School
Online / Physical

Ecology

- กลไกความร่วมมือ
- แผนหรือนโยบายในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้
- วิธีการสร้างให้เกิดการเรียนรู้
- ความร่วมมือในการร่วมน
- การมีส่วนร่วมในเมืองแห่งการเรียนรู้
- เทคโนโลยีที่ใช้

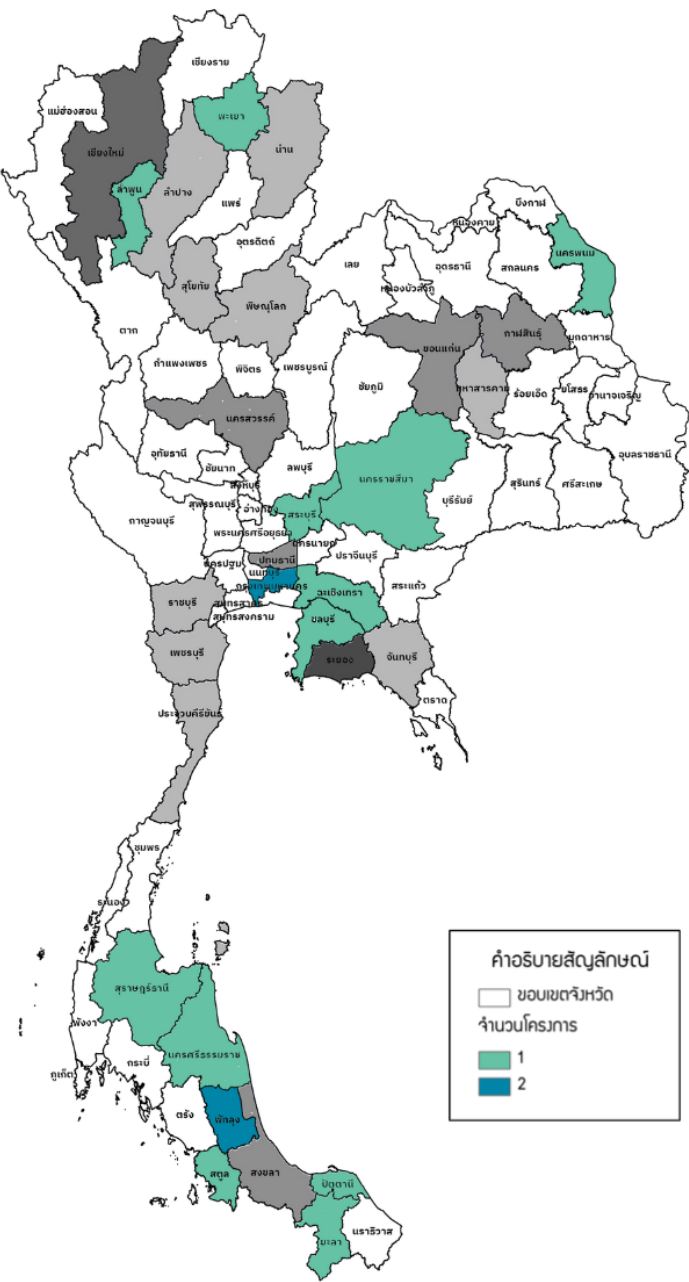

Open Data Open School Open Education Resource (OER)

Learning City Ecology

Open Data
Open School
Open Education Resource (OER)

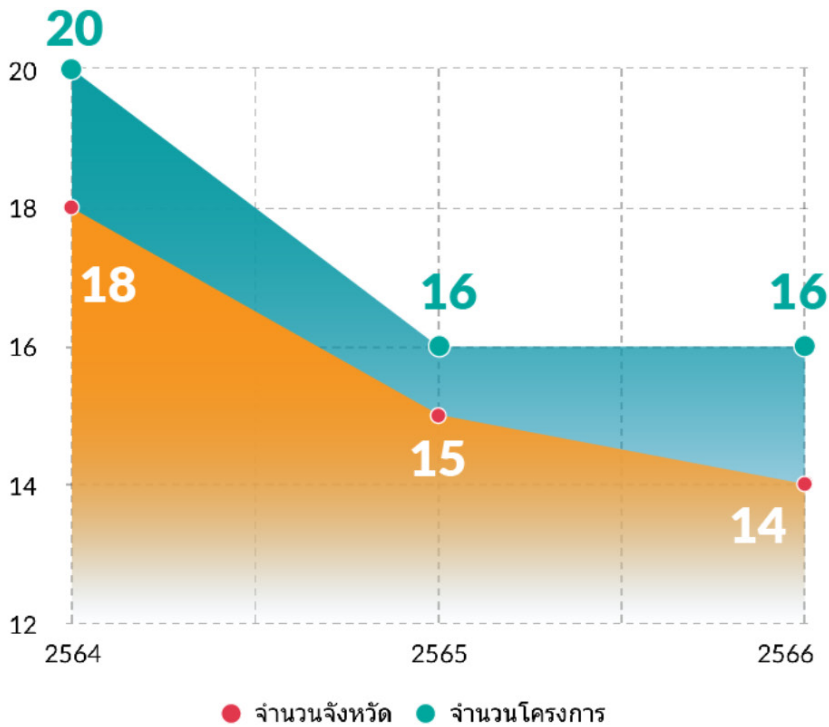
ภาพรวมพื้นที่โครงการ Learning City บวน. ปี 2566

ภาพรวมพื้นที่โครงการ Learning City 2564 - 2566

29
จังหวัด

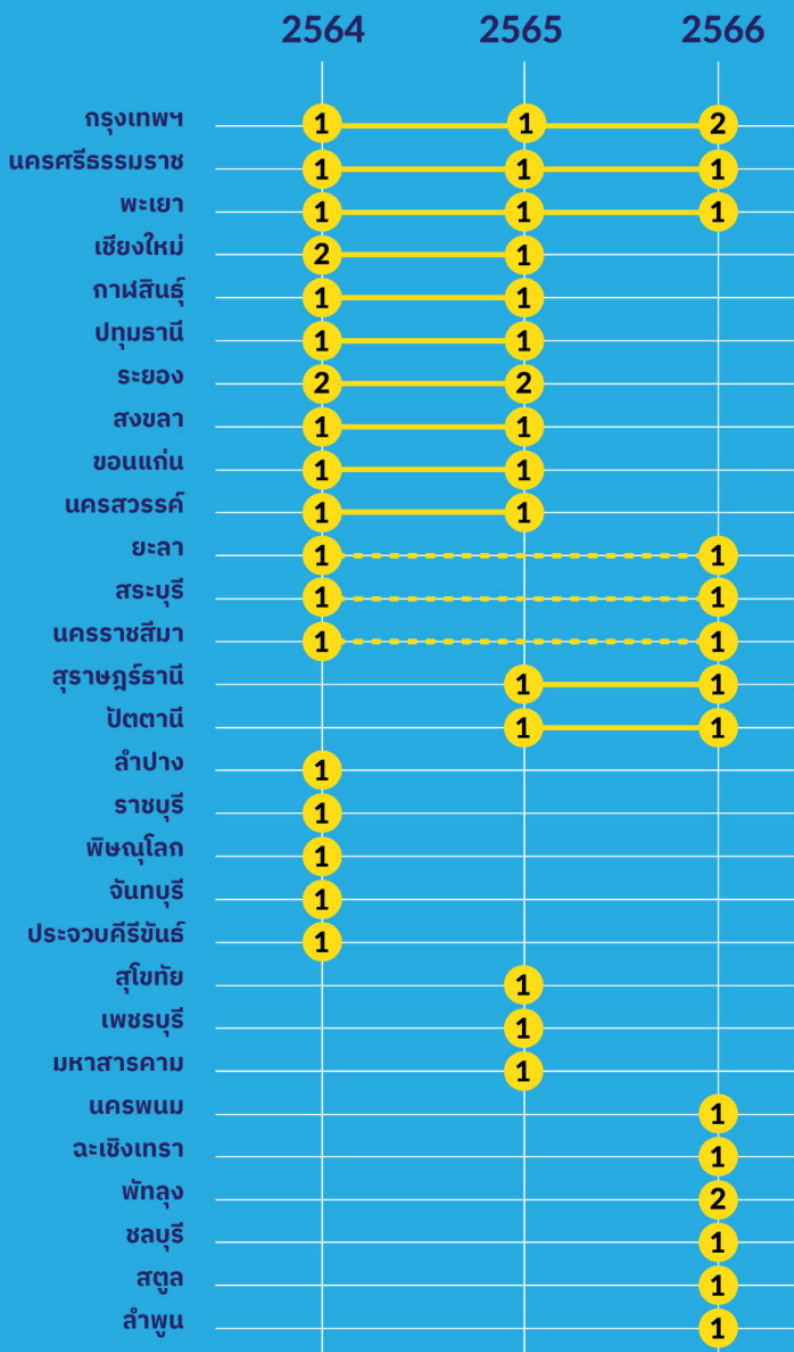
52
โครงการ

**ภาพรวมความต่อเนื่องพื้นที่โครงการ
Learning City uwn. ปี 2564 - 2566**

ตัวเลขแสดงจำนวนโครงการต่อปี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองน่าอยู่	1
หน่วยงานร่วมขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้	5
กลไกที่เกิดขึ้นในพื้นที่บนเส้นทางการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ พ.ศ. 2564 - 2566	6
ผู้คน เมือง และการเรียนรู้	7
ภาพรวมพื้นที่โครงการ Learning City บวน. ปี 2566	8
บริบท Unesco กับทิศทางการพัฒนาเมืองเรียนรู้ประเทศไทย	15
ทิศทางอนาคต การผลักดันเชิงนโยบายการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City)	16
การพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบาย ตัวชี้วัด และต้นแบบเมืองแห่งการเรียนรู้	21
เส้นทางแห่งความสำเร็จกลไกการขับเคลื่อนพื้นที่ ผ่านปฏิบัติการเมืองแห่งการเรียนรู้	27
ต้นแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ประเทศไทย จากฐานงานวิจัยและนวัตกรรม	32

“
ร่วมกันสร้าง
เมืองแห่งการเรียนรู้
ไปด้วยกัน
ทำงานร่วมกัน
เพื่อการเป็นอยู่ที่ดี
ของลูกหลาน
”

รองศาสตราจารย์ ดร.ปุ่น เทียงธรรม
รองผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา
ระดับพื้นที่ (บพท.) และฝ่ายยุทธศาสตร์องค์กร

การจัดงานในครั้งนี้ วัตถุประสงค์ที่ 1 คือ มีความต้องการที่จะสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนโดยการที่ต้องมีการสร้างกระบวนการ Lifelong Learning ในระบบรุ่นใหม่จากกลุ่มคนที่มีหัวใจรักบ้านรักเมืองเพื่อจะสร้างเมืองของการเรียนรู้ขึ้นมาวัตถุประสงค์ที่ 2 คือ การหา Lifelong Learner และต้องแหล่งเรียนรู้ พื้นที่การเรียนรู้ ทั้งในรูปแบบ ออนไลน์ และออฟไลน์ และ วัตถุประสงค์ที่ 3 คือ การสร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ และทำให้ **Learning City เป็นดัง Complex Program** และที่สำคัญคือร่วมกันสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ไปด้วยกันทำงานร่วมกันเพื่อการเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของลูกหลานอนาคต

ดร.กิตติ สัจจาวัฒนา

ผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุน
ด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

ดร.กิตติ สัจจาวัฒนา

ผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุน
ด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

หน่วยบริหารและจัดการทุน

UwN

ด้านการพัฒนาระดับพื้นที่

ปัจจุบันระบบวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมเรื่องพัฒนาเมืองเป็นเรื่องใหญ่ที่เป็นด้านหนึ่งของประเทศไทยเป็น Social Movement หนึ่งของวิจัยนวัตกรรม ซึ่งการดำเนินงานในส่วนของการพัฒนาเมืองนั้น ถือได้ว่าเป็นเรื่องที่ได้ดำเนินการมาเป็นระยะเวลายาวนาน ซึ่งก่อนหน้านี้คำว่าพัฒนาเมืองจะเน้นไปในเรื่องของการสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจแต่ในความเป็นจริงแล้วมันคือการสร้างเมืองน่าอยู่มาสร้างความน่าอยู่ มาสร้างคุณภาพชีวิตมาสร้างโอกาสให้กับคนในพื้นที่มากกว่าที่จะเป็นมองอุตสาหกรรมการลงทุนและได้ยกตัวอย่างในการดูงานที่ปีนัง ประเทศมาเลเซีย พบว่ายังคงไม่เห็นแก่นแท้ที่เป็นของเมืองปีนังจะพบเจอแต่ Little China Little India ที่ไว้สำหรับให้นักท่องเที่ยวถ่ายรูปเท่านั้น ไม่เห็นวิถีชีวิตที่แท้จริงของชาวปีนัง ซึ่งหากไม่ยอมให้ประเทศไทยเผชิญปัญหาแบบนี้ จะต้องร่วมมือเพื่อสร้างการเรียนรู้ทำให้ทุกคนเข้ามาเรียนรู้ร่วมกันว่าประวัติศาสตร์รากเหง้าที่ไปที่มาของเมืองเราวิถีชีวิตของเมืองเราผู้คนของเมืองเรามันคืออะไรและต้องทำให้เกิดความยั่งยืนต้องทำอดีตให้เป็นอนาคต ความหมายคือนอกจากสร้างคุณค่าสร้างการแลกเปลี่ยนในเมือง ต้องสร้างมูลค่าใหม่จากเรื่องราวในเมืองได้ในแบบใดแบบหนึ่งทำให้มันเกิดกองทุนเพื่อการอนุรักษ์ ที่เรียกว่าสร้างคุณค่าร่วม สร้างมูลค่าใหม่ แล้วก็สร้าง

แรงบันดาลใจให้คนในเมือง ให้เด็กๆ ในอนาคต

และได้สรุปว่าการเข้าถึงความรู้และการเรียนรู้คือ Tools และ Process ที่ทำให้วิถีชีวิตของเมือง Live Long ไปต่อได้ และต้องรู้ว่าปัญหาหลัก Agenda หลักคือเรื่องอะไร ซึ่งจากฐานข้อมูลที่ได้ดำเนินการมาพบว่ามี 4 Agenda คือ สุขภาพ สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ ความเหลื่อมล้ำทางด้านการศึกษาการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา และเศรษฐกิจฐานราก และการทำให้พื้นที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางกระจายความเจริญออกไปเป็นทิศทางของประเทศไทย บพท. และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ในการทำบวบับเคลื่อนกลไกในพื้นที่ให้เข้มแข็งมีข้อมูลประกอบ มีทิศทางที่ถูกต้องมีความต้องการของทุกคนที่รวมตัวกันเพื่อทำให้งบประมาณที่รัฐจะลงทุนไปสู่พี่น้องประชาชนให้ตรงเป้าและตรงจุดที่สุดซึ่งการบูรณาการที่ดีที่สุดคือการบูรณาการระดับพื้นที่

“
นอกจากสร้างคุณค่า
สร้างการแลกเปลี่ยนในเมือง
ต้องสร้างมูลค่าใหม่
จากเรื่องราวในเมืองได้
”

“

**คน คือหัวใจสำคัญ
ที่จะสร้างพลวัต แห่งการ
เคลื่อนผลักดันให้เกิด
Learning City ในภูมิภาคนี้
ไปด้วยกัน**

”

Mr. Rika Yorozu

Head of Executive Office, UNESCO Multisectoral
Regional Office in Bangkok (UNESCO Bangkok)

บริบทของ UNESCO กับทิศทางการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ประเทศไทย คือ การพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ต้องอาศัยการพัฒนาให้เกิดวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้การสร้างเครือข่าย Networking ที่ไม่ได้หมายถึงแค่เฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แต่จะรวมถึงเกาหลีญี่ปุ่นและประเทศจีนไปด้วยซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่ง นอกจากนี้จะต้องมีการสร้าง Movement หรือพลวัตแห่งการเคลื่อนผลักดันให้เกิดการเรียนรู้ในภูมิภาคนี้ไปด้วยกันเพราะว่าที่สำคัญที่สุดก็คือหัวใจแข็งแกร่งการพัฒนาที่คือคน

ทิศทางอนาคต การผลักดันเชิงนโยบายการพัฒนา เมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City)

รองศาสตราจารย์ ดร.ปุ่น เทียงธรรม
รองผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา
ระดับพื้นที่ (uwn.) และฝ่ายยุทธศาสตร์องค์กร

Learning City คือ Agenda ของประเทศ ในการพัฒนาเมืองซึ่งเป็นการดำเนินงานไป ข้างหน้าที่ค่อนข้างยากเพราะว่ากลไกของ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีข้อจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Agenda เรื่องของการ ศึกษาซึ่งทางทศ.ก็มองเห็นภาพชัดและ ก็ลดความเหลื่อมล้ำของการศึกษาซึ่งก็จะ ต้องทำให้เกิดความชัดเจนว่าเมืองเป็นส่วน หนึ่งของการเรียนรู้หน่วยบพท.จึงได้มีการ พัฒนาการสร้างบุคลากรผ่านงานวิจัยผ่าน การสร้างนวัตกรรมต่างๆและเป็นหน่วยพื้นที่ ของความรู้ในการรื้องานวิจัยนวัตกรรม ต่างๆที่ก็นับว่าบพท.เป็นหนึ่งในภาคีที่ช่วย กันขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ร่วมกับ ทศ. TK Park และเครือข่ายอื่นๆและเมือง แห่งการเรียนรู้หัวใจอยู่ที่ท้องถิ่นที่จะต้องเป็น เจ้าภาพในการดำเนินงานและลงทุนนอกจาก

นักศกาทที่สำคัพเพ่อทำให่เมืองมีชีวิตจะเกิดจากร่องรอยของการทำางนของการใช้ข้อมูลและ ความรู้ร่วมถึงการสร้างกลไกความร่วมมือเป็นDirectionที่จะสร้างกลไกความร่วมมือของระดับ ภาครัฐและระดับท้องถิ่น และการสร้าง Actor ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ รวมไปถึงจะต้องทำให้เมืองมี นโยบายแล้วก็แผนเรื่อง Learning City โดยตรง ที่เกิดจากมุมมองของภาคประชาชน ว่าเรื่อง Learning City นั้นมันถูกดำเนินการจากตัวท้องถิ่นจริงๆ และที่สำคัญหากการขับเคลื่อนเมืองจะ เกิดขึ้นได้เป็นจะต้องมี Local Finance ที่คอยสนับสนุนการลดความเหลื่อม และหากพูดถึงการ ดำเนินงานของบพท.ก็จะเป็นหน่วยงานที่เชื่อมโยงเครือข่ายและมหาวิทยาลัยต่างสนับสนุนให้เกิด Local Study การเรียนรู้เชิงพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Local City For Learning City ที่ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ 1. Local Study เพื่อจะเข้าใจ wisdom ของหน้างานว่าเราคือใครเป็นอย่างไร บ้าง และ 2. Local Study ที่ทำความเข้าใจ User (Lifelong Learner) ของว่ามีที่คน และต้องการ ะไร เพื่อนำไปสู่ Global Content รวมไปถึงการแสวงหานวัตกรรม ที่เป็นดิจิทัลเทคโนโลยี ความ สามารถในการที่จะจัดการการเรียนรู้ และในเรื่องของ Urban Design ต่างๆ ซึ่งจากที่กล่าวมา ด้านต้นจะสามารถเป็นทิศทางที่อยากจะผลักดันทำให้ผู้คนเมืองและการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นจริง

นอกจากนี้งานวิจัยคือสิ่งหนึ่งที่ทำให้ไม่รู้และรู้ขึ้นมาทำให้สิ่งที่ทราบไม่ทราบและพบแล้วว่านโยบาย ที่สำคัญที่สุดการทำให้ทุกที่เกิดเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้และสิ่งทำสำคัพอีกเรื่องคือเรื่องของการ พัฒนาคนโดยที่บพท.กำลังจะผลักดันผ่านกรอบวิจัยที่เรียกว่า Local Study การศึกษาที่ทำความเข้าใจ ในท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง เพราะว่าความแข็งแกร่งของชาติพันธุ์ คือความสามารถในการปรับตัว และความสามารถในการปรับตัวอยู่ยิดโยงกับความสามารถในการเป็นผู้เรียนรู้้นสำคัพอย่างยิ่ง

“

อาชีพในอนาคตมันเปลี่ยนไป
ซึ่งการตั้งใจกยนั้นจะต้องดูว่า
มีการออกแบบการเรียนรู้อย่างไร
มีพื้นที่การเรียนรู้แบบไหน
ที่สามารถตอบใจกยได้

”

ปัจจุบันกรุงเทพฯ ได้พบความท้าทายที่เกิดขึ้น เช่น เด็กน้อยลงแล้วที่ผู้สูงอายุมากขึ้น คน ไม่อยากอยู่ในประเทศไทยอาชีพในอนาคตมัน เปลี่ยนไปซึ่งการตั้งใจกยนั้นจะต้องดูว่ามีการ ออกแบบการเรียนรู้อย่างไรมีพื้นที่การเรียนรู้ แบบไหนที่สามารถตอบใจกยได้ ซึ่ง กทม. ได้ ตั้งใจกยความท้าทายว่าจะทำให้เรื่องอาชีพ ดีขึ้นอย่างไรทำให้เรื่องของการเรียนรู้ภาษา ต่างๆจะดีขึ้นอย่างไรและเรื่องของหลักสูตร สมรรถนะ Critical Thinking จะดีขึ้นอย่างไร เพื่อที่เราจะส่งต่อให้กับโรงเรียนต่อไปได้ อย่งไรหรือว่าส่งต่อสู่มหาวิทยาลัยได้อย่างไร โดยทาง กทม. มีโครงการตัวอย่างคือโครงการ อาสาสมัครเทคโนโลยีหรืออสท. ซึ่งเป็นกลไกใน การเรียนรู้ในชุมชน โดยไม่ต้องรอให้เข้าสู่ระบบ การศึกษาโดยให้เป็นเงินค่าตอบแทนอาสา สมัคแล้วก็ให้เขามาดูแลข้อมูลเป็นกลไกใน

นายศานนท์ หวังสร้างบุญ
รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

การเรียนรู้ในชุมชนและสรุปว่า กทม.จะคง เป็นเจ้าภาพหลักและอาศัยความร่วมมือ จากภาคีเครือข่ายที่มีจำนวนมากที่สุดใน การขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ต่อไป

นางฉลิพร รัชญอนันต์ผล

ผู้อำนวยการสำนักสื่อสารสาธารณะและระดมความร่วมมือ
กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.)

“

Learning City
คือการยกระดับ
พัฒนาทุนมนุษย์
ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญ
ของประเทศที่ทำให้
ประเทศไทยพัฒนา
ทุกคนเข้าถึงโอกาสได้
อย่างเท่าเทียมกัน

”

กสศ.ทำหน้าที่ในการเชื่อมโยงทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมกันทำงานในด้านของการดูแลการศึกษาของเด็กและเยาวชนซึ่งหากดูตัวเลขของเยาวชนนอกระบบและแรงงานที่อยู่นอกระบบทั้งประเทศสะสมมีอยู่ยี่สิบสี่ล้านคนนั้นคือผลพวงของความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่ส่งผลให้มีคนมนุษย์ที่ไม่มีโอกาสที่จะได้พัฒนาตัวเองจากการทำงานตลอดห้าปีที่ผ่านมาพบว่าไม่ว่าจะใส่เงินให้เด็กเท่าไรเด็กไม่สามารถพ้นจากวิกฤตได้ในการศึกษานั้นหมายถึงการที่ทำให้สิ่งที่มีความหมายและมีคุณค่าที่สุดคือการทำให้ครอบครัวเขาสามารถลืมตาอ้าปากขึ้นมาได้ด้วยความสามารถที่จะยืนหยัดขึ้นมาได้และพัฒนาตัวเองมีอาชีพได้พ่อแม่มีอาชีพดังนั้นการสร้างอาชีพจึงถือว่าเป็นเรื่องหลักในการที่สร้างความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างยั่งยืนที่สุดซึ่งกสศ.จะเป็นหน่วยงานที่ร่วมกับภาคีเครือข่ายในการสร้างโอกาสให้กับทุกๆคนและทุกคนคู่ควรที่จะได้สิ่งนี้

ซึ่งรัฐบาลจะต้องมีหน้าที่สนับสนุนทั้งในแง่ของทรัพยากรกฎหมายกฎระเบียบต่างๆที่จะเข้ามาสนับสนุนแล้วถัดมาก็คือการระดมทรัพยากรภาคส่วนต่างๆคอยมาสนับสนุนเพิ่มเติมต่อไป และได้เสนอเพิ่มเติมว่า Learning City คือการยกระดับพัฒนาทุนมนุษย์ ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของประเทศที่ทำให้ประเทศไทยพัฒนาทุกคนเข้าถึงโอกาสได้อย่างเท่าเทียมกัน ซึ่ง กสศ. มีหน้าที่ที่จะสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับท้องถิ่นและภาคประชาชนภาคประชาสังคม

นายกิตติรัตน์ ปิติพานิช

ผู้อำนวยการสถาบันอุทยานการเรียนรู้ TK Park

TK Park เป็นหน่วยงานที่พัฒนาพื้นที่การเรียนรู้ไปทั่วประเทศ โดยดำเนินการสร้าง Infrastructure และ Training ให้แต่ละพื้นที่สามารถดำเนินการต่อได้ ซึ่งปัจจุบัน ได้ขยายพื้นที่การเรียนรู้ที่มีคำว่า TK Park ถ้าใหญ่ๆนี้มีอยู่ประมาณ สัก 32 แห่งใน 25 จังหวัด จากมุมมองของ TK Park เชื่อว่าการสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นการสนับสนุนในรูปแบบการศึกษาด้วยตัวเอง Self Learning การศึกษาอยู่นอกระบบ ซึ่งความท้าทายคือนโยบายควรจะมียุทธศาสตร์สนับสนุนเรื่องการศึกษาด้วยเนื่องจากทำงานตรงกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแต่ละพื้นที่ก็ขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ของผู้ปกครองท้องถิ่นว่าเห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญหรือไม่ เรื่องนี้ต้องเป็นนโยบายซึ่งครอบคลุมและเข้าใจ ซึ่งมันไม่เหมือนกันทุกจังหวัดก็มีความแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นเรื่อง Learning City เป็นเรื่องที่จะต้องเข้าใจเชิงพื้นที่ในแต่ละพื้นที่ลงไป

Learning City อยากให้มองว่าเป็นเมืองนั้นใส่เรื่องเหล่านี้ได้อย่างไรเพราะว่า UNESCO ดูเลหลายประเด็นมากไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษาวิทยาศาสตร์วัฒนธรรม สังคมศาสตร์ การเชื่อมโยงผลงานวิจัยไปสู่นโยบายสาธารณะ ต้องมองการดำเนินงานเป็นเชิงเครือข่าย ไม่ใช่การแข่งขัน โดยในบริบทของ Learning City นั้นจะมีจุดเน้นอย่างที่เราหลายๆคนพูดแล้วก็คือต้องเกิดมาจากความต้องการของคนข้างใน ต้องหาจุดลงตัวตรงนี้แล้วก็มองประโยชน์ของเมืองเพราะฉะนั้นทิศทางของการเป็น Learning City ไม่จำเป็นต้องคล้ายคลึงกันแต่ขอให้ตอบโจทย์ความต้องการของคนในพื้นที่และได้กล่าวว่าปัจจุบันโลกมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วจะมีการใช้เทคโนโลยีและ Platform ต่างๆมากขึ้นในอนาคตมีความต้องการแบบไหนไม่ใช่แค่เรื่องการศึกษาต้องมองถึงอาชีพเป็นสิ่งสำคัญว่าจะทำอย่างไรเพื่อให้เกิดความยั่งยืนและอยากให้มองไปข้างหน้าอย่าไปมองอดีตที่ผ่านมาถ้าเรามองแค่เป็นตัวตั้งแต่ Future เป็นเรื่องสำคัญ

“

**Learning City
ต้องเกิดมาจาก
ความต้องการของ
คนข้างใน ต้องหาจุด
ลงตัวตรงนี้แล้วก็มอง
ประโยชน์ของเมือง**

”

นางสาวดุริยา อมตวิวัฒน์

ที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ อดีตรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
และเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ

“การขับเคลื่อนในด้านต่างๆ
จะต้องเริ่มต้นที่ตัว **ทรัพยากรมนุษย์**
ที่อยู่ในพื้นที่ เพราะฉะนั้นกระบวนการ
ของการสร้างการเรียนรู้
โดยการยกระดับของการทุนมนุษย์
ในพื้นที่นั้นจึงมีความสำคัญมาก”

นายพงษ์ศักดิ์ ยิ่งชนม์เจริญ
นายกเทศมนตรีนครยะลา จังหวัดยะลา

จะต้องมองตั้งแต่เรื่องของการสร้าง Eco System ในการสร้างระบบนิเวศที่ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ให้ได้มากที่สุดซึ่งในเทศบาลเมืองยะลาได้มีการสร้างระบบของนิเวศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยในการเรียนรู้นั้นเราคงไม่ต้องระบุว่าเราจะเรียนรู้เรื่องอะไรแต่สิ่งหนึ่งในความท้าทายและเพิ่มเติมการเรียนรู้ท้องถิ่นเสริมเข้าไปและมองต่อไปว่าอะไรที่สร้างอาชีพขึ้นมาเช่นการทำเรื่องของวัฒนธรรมอะไรอยู่แล้วก็ต้องอดไปเรื่องของความเป็นแฟชันมลายูทำให้ยะลาเป็นศูนย์กลางของแฟชันมลายูที่เรียกว่าปากายันมลายูหรือแม้กระทั่งเรื่องของการศึกษาที่พยายามสร้างนิเวศให้เด็กในพื้นที่รู้จักตัวเองมากขึ้นเพราะฉะนั้นเทศบาลก็ทำหน้าที่มีในเรื่องของการบริการก็คือการแนะแนวเป็นรายบุคคลนี่คือสิ่งที่ทำหน้าที่ของท้องถิ่นในการมองการพัฒนาทรัพยากรแต่สิ่งหนึ่งที่คงจะต้องคิดต่อไปก็คือในส่วนคนที่ด้วยโอกาสที่จะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ

การพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบาย ตัวชี้วัด และต้นแบบเมืองแห่งการเรียนรู้

รองศาสตราจารย์ ดร.ปุ่น เทียงธรรม

รองผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา
ระดับพื้นที่ (บพท.) และฝ่ายยุทธศาสตร์องค์กร

สืบเนื่องจากการดำเนินงานของ บพท. ที่ผ่านมามีพบว่า Learning City นั้นมี agenda หลายตัว และ Agenda กับกสศ. ก็เช่นเดียวกันที่ว่าจะลดความเหลื่อมล้ำทางด้านการศึกษาเป็นต้น เพราะฉะนั้นในการดำเนินงานภาพที่ต้องเห็นชัดเจนคือกลไกที่เกิดขึ้นจะขับเคลื่อน Agenda และ Agenda สร้าง impact ได้อย่างไร โดย impact ที่มองเห็นในกรอบของ Learning City ใน 2 ปีที่ผ่านมาคือ เกิดการสร้างงาน เกิดเศรษฐกิจใหม่เกิดขึ้นยกตัวอย่างเช่นการที่เมืองพะเยานั้นหมุนเร็วเพราะชาวบ้านมาเรียนรู้และสามารถขายของได้เลยและนอกจากนี้ยังมี Agenda ที่ได้มาจาก Learning City เกิดความภูมิใจในพื้นที่ของตนเองและพบว่าทั้งหมดจะเข้าสู่ Well Being ซึ่งเข้าสู่เมืองน่าอยู่ ซึ่งในเชิงนโยบายจำเป็นต้องสอดแทรกเรื่อง Learning City เข้าไปด้วย

นอกจากนี้พบว่า Lifelong learner การสร้างงานนั้นสำคัญมากนั้นคือ Learning for all ทุกรายได้ทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ตรงนี้ได้ และในเรื่องงานวิจัยของปีที่ผ่านมามีอยู่ 6 นโยบาย คือ 1) กลไกความร่วมมือ ซึ่งเป็นการใช้ข้อมูลและองค์ความรู้ในการสร้างกลไกความร่วมมือ 2) Policy and Plan ซึ่ง Policy จะต้องไปติดตั้งในท้องถิ่น Policy ที่จับต้องได้ก็จะออกมาเป็น Plan คือเป็นแผนของประชาชน

ซึ่งเป็นแผนที่ปฏิบัติได้และเป็นแผนอย่างไรที่จะนำไปใช้กับเทศบาล 3) Actor คือนักบริหาร Learning City ซึ่งอาจจะมีหลายวิธีก็ได้ ซึ่งไม่ได้ใช้ skill แบบนักวิชาการ แต่ต้องทำในหน้างานจริง 4) กลุ่มพวกเยาวชนกลุ่มพวกหอการค้า อายุน้อยที่ออกมาทำงานด้านนี้กัน ซึ่งแปลว่าในนิเวศของ Learning City เกิดอาชีพใหม่เกิดขึ้น ไม่ใช่แค่ Part Time บางคนเป็น Full Time เลย เพราะว่า Actor นี้เกิดรายได้เกิดคุณค่าทำให้วงการเรียนรู้นั้นมีมูลค่าทางเศรษฐกิจเกิดขึ้น 5) Local Study เป็น Local Study for Learning City โดยเฉพาะการศึกษา demand ของคนในพื้นที่ ว่ามี demand ในอนาคตอย่างไร ต้องการเรียนรู้อะไรเพื่อจัดเก็บทิศทางของงานวิจัยเป็น 2 กรอบ เพื่อให้เนืวกของเราขับเคลื่อนได้เร็วขึ้นและ 6) นวัตกรรมการศึกษาเพื่อผลิตความต้องการของ Learning City นอกจากนี้ เมืองแห่งการเรียนรู้นั้นจะไปทิศทางไหนต้องมีการจัดการ Space ดังนั้นเทคโนโลยีเรื่องเมืองแห่งการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำ Urban Planning and Urban Design ให้มีความชัดเจนรวมไปถึงเรื่องของนักจัดการการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างมาก และเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยาก ซึ่ง ณ ปัจจุบันความเข้าใจถึงความต้องการของคนแต่ละช่วงวัยยังไม่ชัดเจนเนื่องจากสถานการณ์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปเร็วมากเช่นสิ่งที่เราต้องการเรียนรู้ในอีก 10 ปี เราต้องการเรียนรู้อะไรบ้างและสิ่งที่เราเรียนรู้อยู่แล้วใน 4 ปีที่ผ่านมาเป็นอย่างไรซึ่งหากดูจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าระดับรายได้นั้นมีผลต่อความสนใจในการเรียนรู้เพราะการที่มีรายได้ที่น้อยก็จะมีแรงที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ซึ่งก็จะทำให้ยากต่อการนำไปสู่ Life Long Learner

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ดร.สีลาภรณ์ บัวสาย

ให้ความเห็นว่าการจะขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ได้นั้นต้องมีการวางวาระ (Agenda) ของเมืองที่ชัดเจนเพื่อจะทำได้กำหนด ผลลัพธ์ ผลกระทบ ที่ต้องการ และนำไปสู่การวางแผนนโยบายในการพัฒนาเมืองได้

นางสาวไศวิรินทร์ ชวนประพันธ์ (Unesco)

ให้ความเห็นว่าเนื่องจากว่า Learning City ในบริบทของไทยก็ขับเคลื่อนโดยหลายภาคส่วนซึ่งเป็นจุดเด่นของเมืองไทยซึ่งในประเทศอื่นๆที่ได้เคยเห็นก็จะไม่ได้มีการทำในเรื่องวิชาการมากนักซึ่งก็ถือว่าเป็นโมเดลที่เราจะได้เผยแพร่ให้ประเทศอื่นดูได้ ดังนั้น คำว่า Local Study ก็อยากเสนอให้มีคำจำกัดความที่ชัดเจนเวลาที่จะนำเสนอในเวทีต่างประเทศจะได้เรียนรู้โมเดลในการทำวิจัยตัวนี้ของประเทศไทย

”

นางฉลิพร รัชญอนันต์ผล (กสศ.)

ให้ความเห็นว่าถ้ายกตัวอย่างเรื่องการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา Impact อยากเห็นคือเด็ก 2 คือ Learning outcome ซึ่ง outcome คือโรงเรียนขนาดเล็กควรจะเป็นอะไร ซึ่งจะต้องผ่าน outcome คือคนที่มีการจัดการ มีเรื่องระบบเชื่อมโยงภายในและภายนอกโรงเรียนมีเรื่องแหล่งเรียนรู้ที่เป็นออนไลน์ ซึ่งจะทำให้ชัดขึ้นว่า กำลังไล่จับ Agenda ตรึงเป้าเลยว่า Impact คืออะไร ลองลงมาคือ outcome ที่แท้จริง และหากกล่าวถึง Local Study นั้น เห็นว่า เป็นในพารามิเตอร์ของทฤษฎีที่ใช้ในการขับเคลื่อนข้อมูลกลไกตั้งต้น และกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งที่จริงแล้ว ยังมีในเรื่องของ Pain Point งานข้อมูลเพื่อใช้ในการขับเคลื่อนของแต่ละ agenda จะไม่เหมือนกัน รวมถึงข้อมูลบางอย่างที่ข้อมูลสถิติเดิม

“

ผศ.ดร.สักรินทร์ แซ่กู๋ (Hackable City)

ให้ความเห็นว่า Learning City น่าจะมีการวิเคราะห์สเปกตรัมของ Learning ว่ามีกี่กลุ่มจะต้องเรียนแบบไหน บางบริบทอาจจะต้องมีการหาตัวตนเพราะฉะนั้นต้องหา Learning on demand ให้เจอว่าแต่ละเมืองนั้นคืออะไรจะทำให้เป็นโรงเรียนเอกชน ที่ขยายโอกาสไปเรื่อยๆ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิศร จันทร์สุข (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)

ให้ความเห็นว่า สิ่งที่สำคัญจะสามารถสร้าง Learning engagement ได้อย่างไร ให้คนส่วนใหญ่ในพื้นที่ในเมืองนั้นๆ ได้ซึ่งจะเป็นปัญหาเป็นช่องว่างมากขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคม เพราะจะมีกลุ่มคนที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลังมากพอสมควรซึ่งสิ่งที่ควรดำเนินการคือการที่ช่วยให้คนที่สนใจอยากจะเรียนรู้ให้คนได้เข้าใจว่าอยากจะเรียนอะไรในรู้พื้นที่ของตนเองนั้นต้องการการเรียนรู้แบบไหนซึ่งพอขาดการเข้าถึงในลักษณะแบบนี้ก็เลยมีเฉพาะคนกลุ่มหนึ่งที่เข้าถึงได้เพราะฉะนั้นผู้อำนวยการความสะดวก Learning นั้นสำคัญเป็นกลไกที่สำคัญที่จะช่วยให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริงและมีประสิทธิภาพและอีกส่วนหนึ่งก็อยากให้มีการสนับสนุนมากขึ้นคือการศึกษาก็เป็นฉากทัศน์ของแต่ละเมืองเพราะสิ่งที่เขาจะเผชิญในอนาคตนั้นแตกต่างกันออกไปซึ่งต้องการการเรียนรู้การปรับตัวการเข้าถึงการสนับสนุนและทรัพยากรในลักษณะแบบไหนบ้างที่ทำให้การเรียนรู้มันเกิดขึ้นและมีประโยชน์และเกิดคุณค่ากับผู้คนในเมืองจริงๆ ซึ่งตรงนี้อาจจะเชื่อมโยงในเรื่องของ Local Study เพื่อการลงไปศึกษาบางสิ่งบางอย่าง เพื่อทำความเข้าใจฉากทัศน์ของเมืองนั้น และระบบ ecology ของเมืองนั้นประกอบด้วยอะไรบ้างอาจจะช่วยให้เราเข้าใจสถานการณ์ในแต่ละเมืองที่มีความแตกต่างกันและนำไปสู่เรื่องของ การดีไซน์ของเมืองเพราะคิดว่า Learning City นั้นเป็นการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มจริงๆ ไม่ใช่เป็นเพียงแค่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และเห็นว่า ตัวชีวิตของกลไกของนักจัดการเรียนรู้ นั้น Agenda มีแน่นอนเพียงแต่ว่าในระดับเมือง Issue นั้นมีค่อนข้างเยอะ อาจจะต้องหา Issue ที่เมืองต้องการจะทำ โดยอาจจะใช้ 2 Issue เป็นหลักคือ Issue ที่ยังมองไม่เห็นแต่ต้องไปให้ถึง และ Issue ที่เมืองกำลังแก้ปัญหาอยู่

“
สิ่งที่ยังขาดคือ
การถ่ายทอดให้ทุกคนในเมืองเข้าใจ
Learning City ให้เหมือนกัน
พยายามให้ทุกคนในเมือง
เห็นถึงความสำคัญในเรื่องนี้
แต่ก็พบว่าการสร้าง
นักจัดการเมืองนั้น
เป็นสิ่งที่ยากมาก
”

นายพงษ์ศักดิ์ ยิ่งชนม์เจริญ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตัวแทนจากเทศบาลนครยะลา

ให้ความเห็นว่าในหลายๆพื้นที่ยังไม่เข้าใจว่า LearningCityคืออะไรและทำไปเพื่ออะไรเพราะฉะนั้นในแง่ความเข้าใจตรงนี้ก็คือเรื่องนี้เป็นเรื่องของเด็กและเยาวชนมากกว่าซึ่งทางยะลาให้ความสำคัญในเรื่องของการพัฒนาห้องสมุดและวัดจากปริมาณของผู้ใช้บริการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉวีวรรณ เด่นไพบูลย์ ผู้เชี่ยวชาญ บพท.

ให้ความเห็นว่าอยากเสริมในเรื่องของนักจัดการเมืองทำให้เป็นระบบต้องมีหลักสูตรที่เป็นนักจัดการเมืองจริงๆเพราะว่าคุณสมบัติของนักจัดการเมืองจะต้องผ่านการอบรมระยะสั้น 3 เดือนหรือ 6 เดือนและได้รับใบประกาศนียบัตรจากเทศบาลหรือจากมหาวิทยาลัยว่าคนนี้จะสามารถเข้าไปช่วยในการขับเคลื่อนเมืองได้และมีเทคนิคในการพูดคุยกับคนในชุมชนที่จะทำให้เกิดการร่วมมือกันซึ่งต้องทำอย่างจริงจัง

ดร.สมคิด แก้วทิพย์ ผู้เชี่ยวชาญ บพท.

ให้ความเห็นว่าการศึกษาการเรียนรู้ใครควรจะมีบทบาทนำหรือเป็นเจ้าของใครควรจะเป็นฝ่ายหนุนหากเป็นมิติของคนและสังคมซึ่งเป็นเรื่องของเมืองการเรียนรู้ของ LearningCityนี้จะต้องเข้าใจระบบที่ได้ออกแบบมานานแล้วยังใช้ได้ดีกับปัจจุบันและอนาคตหรือไม่เพราะฉะนั้นการขยับขับเคลื่อนการเรียนรู้LocalStudyจะต้องนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ไม่ได้จมอยู่กับอดีตและในประเด็นที่ว่า จะเรียนรู้เรื่องอะไร

“

Learning City ของประเทศไทย
จะเป็นสิ่งที่สะท้อนให้กับต่างประเทศได้
คือการทำให้เกิด **Local Study** ซึ่งเป็นในเรื่องของ
ประวัติศาสตร์ ซึ่งจะต้องโยงเข้าสู่เหตุการณ์
ในอนาคตด้วย

”

รองศาสตราจารย์ ดร.ปุ่น เทียงธรรม
รองผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา
ระดับพื้นที่ (บพท.) และฝ่ายยุทธศาสตร์องค์กร

การเสวนา
เส้นทางแห่งความสำเร็จกลไกการขับเคลื่อนพื้นที่
ผ่านปฏิบัติการเมืองแห่งการเรียนรู้
โดย นักวิจัยเมืองแห่งการเรียนรู้ ปีงบประมาณ 2564-2565

รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงพร ภูพะกา
รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี (ฉะเชิงเทรา)

มหาวิทยาลัยในพื้นที่ต้องเป็นส่วน
ผลักดันร่วมกับภาคความร่วมมือ
โดยเอาข้อมูลมาเรียงร้อยกันว่า
ทิศทางของเมืองจะขยับไปอย่างไร
และด้วยวิสัยทัศน์ของท่านผู้ว่าฯ มีค
วามต้องการให้เป็นเมืองที่น่าอยู่และ
น่าลงทุนซึ่งอย่างหนึ่งการที่จะขยับ
เคลื่อนเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้หรือ
Smart City ได้นั้นคนจะต้องมีการ
พัฒนาไปควบคู่ด้วยต้องมีพื้นที่ต่างๆ
ก็ให้สำหรับคนรู้ช่วงวัยได้เรียนรู้มีการ
จัดทำหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตร
สำหรับสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มต่างๆ
แต่สิ่งอย่างหนึ่งคือว่าการเรียนรู้เหล่านี้
นี้จะทำให้ยังยืนอย่างไรก็เลยมองถึง

เศรษฐกิจการสร้างอาชีพทักษะใหม่โดยเริ่มจากการสร้างการเป็นโค้ชชุมชนเคียงบ่าเคียงไหล่
ระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนและจากการดำเนินงานทั้งตัวนักศึกษาเองทั้งชุมชนเขาได้งาน
ทำร้อยเปอร์เซ็นต์อันนี้เป็นความภาคภูมิใจอย่างมากและการขับเคลื่อนต่อไปในอนาคตจะต้อง
มีทุนเดิมว่าทำอะไรให้เม็ดเงินของประเทศเข้ามาสู่กิจกรรม Learning City โดยไม่ได้แบก
ภาระกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งและสร้างความปลอดภัยของคนในเมืองและต้องเชื่อมต่อกับท้องถิ่น
ซึ่งเป็นองค์การพหุภาคีสำคัญตรงจุดนี้เพื่อทำให้เกิดการทำงานแบบเคียงบ่าเคียงไหล่ร่วมกันได้

Learning City

คือเครื่องมือหรือกระบวนการโดยกระบวนการ
ที่ใช้จากเรื่องสโนว์บอลเพื่อหาภาคีเครือข่ายใน
การขับเคลื่อนเมืองผ่านการทำกิจกรรม เช่น การ
เก็บและการจัดกิจกรรมเดินเมืองลงไปเดินดูของ
จริง ลงไปดูพื้นที่จริง เรียนรู้ทั้งข้อมูลเดิม รู้ปัญหา
และคุยกันก็เห็นโอกาสว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร
รวมถึงได้มีกลไกที่สำคัญหลักคือ 1. กลไกระดับ
ชุมชนและเมืองที่มาจากผู้นำทั้งหลายหรืออาสา
สมัครจิตอาสาและผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้ามาทำงาน
กิจกรรมด้วยกันก็เป็นเครือข่ายกลไกของการ
พัฒนาเมืองระดับชุมชนเมือง 2. เป็นกลไกระดับ
ภาครัฐกิจเอกชน ประกอบด้วย 5 มหาวิทยาลัย
หลักของสงขลา 3. กลไกที่เป็นนักประวัติศาสตร์
ภาคประชาชน ในการจัดอบรมนักประวัติศาสตร์
ภาคประชาชนและ 4. กลไก Wellness ที่จะ
ประสานกับสมาคมกีฬาเกษตรกรรมยั่งยืนด้วยที่
จะไปสอนการปลูกผักที่ปลอดภัยปลอดภัย

นายสิทธิศักดิ์ ตันมงคล
มูลนิธิกัทธินคตศึกษา (หาดใหญ่)

นายธงชัย มั่นคง (ระยอง) กล่าวโดยสรุปคือเมืองระยองมีสถาบันการเรียนรู้ของคนทุกช่วงวัย RILA ทำหน้าที่เป็นพ่อค้าคนกลางเรียกว่ากลไกเชิงพื้นที่คือตำบลซึ่งจะมีเครือข่ายต่างๆ เหมือนกรุงเทพฯ ตำบลเป็นกลไกที่เล็กที่สุดที่ใกล้ประชาชนที่สุดและ RILA มีหน้าที่ไปประสานว่ามี Service Provider ที่ไหนบ้างมีหน่วยให้บริการที่ไหนซึ่งก็มีความแข็งแรงมากพอที่ตั้งเป็นหน่วยงานอิสระและตอนนี้อบจ.ระยองก็เตรียมสร้างอาคารให้อ่างเก็บน้ำดอกกรายซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของเมืองอีกที่หนึ่งและปัจจุบันได้มีการสร้างการเรียนรู้ตั้งแต่แรกเกิดคือมีการจัดการศึกษาระดับตั้งแต่เด็ก 4 เดือนเข้ามาเรียนในโรงเรียนได้ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ทำร่วมกับ UNICEF กรมอนามัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้วยเพราะฉะนั้นตอนนี้นะระยองมีการจัดการศึกษาคบทุกวัยแล้ว

ดร.สุภารัตน์ อู่อารัตน์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (เชียงใหม่)

โครงการวิจัยใช้ Local study เป็นตัวตั้งนำมาปูข้อมูลเมืองด้วยกันและมีคำถามว่าเชียงใหม่เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้หรือไม่ ซึ่งการการสังเคราะห์ Local study ทำให้ได้เป้าหมายที่ทั้งเมืองจะได้ประโยชน์จากการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้และรู้สึกว่าเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นเมืองต้นแบบของเมืองแห่งการเรียนรู้ที่ใช้ต้นทุนทางวัฒนธรรมขับเคลื่อนเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของคนเชียงใหม่ซึ่งองค์ประกอบหรือนิเวศของเมืองแห่งการเรียนรู้ 3 องค์ประกอบได้แก่ 1.พื้นที่แห่งการเรียนรู้หรือมีพื้นที่ให้คนออกมาเรียนรู้หรือแม้กระทั่งพื้นที่ที่ให้คนทุกคนทุกช่วงวัยออกมาเรียนรู้และเข้าถึงการเรียนรู้ได้ 2. กิจกรรมการเรียนรู้โดยต้องมีกิจกรรมให้คนได้ทำและ 3. การพัฒนาคนซึ่งจากการดำเนินงานที่ผ่านมาในการสร้างพื้นที่การเรียนรู้ในระดับชุมชนที่สามารถจัดการการเรียนรู้ตัวเองจนกลายเป็นชุมชนต้นแบบของเมืองแห่งการเรียนรู้ได้โดยได้ดำเนินการในพื้นที่นาร่อง คือ คอระมั่ง ช้างม่อ และลำปาง ซึ่งอยู่ในเขตคูเมืองในเขตเมืองเก่าและเห็นว่ากลไกการมีส่วนร่วมสำคัญมากๆ สำหรับเชียงใหม่แล้วผลลัพธ์ที่ได้สามารถเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี คือต้อง **อ้อมท้อง อ้อมสมอง อ้อมใจ** ซึ่งทั้งหมดจากกระบวนการเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ของเชียงใหม่

ลำปางทำเรื่องของการขับเคลื่อนลำปางเมื่อแห่งการ เรียนรู้จากฐานทางสังคมและวัฒนธรรมเพราะฉะนั้น จุดเริ่มต้นของก็คือดูจาก Pain Point ของเมือง เพราะ ฉะนั้นก็เลยเป็นจุดเริ่มต้นที่เริ่มกลับมาดูว่าสิ่งที่สำคัญ ที่สุดของการพัฒนาเมืองนั้นคือความรู้ ตัวนี้ก็เป็นจุดเริ่ม ต้น ซึ่งได้มีการทำ โมเดลของการจัดการ Local Study แล้วก็ได้ภูมิทางสังคมวัฒนธรรมแบ่งออกเป็น 5 ภูมิ ก็ คือ ภูมิหลัง ภูมิเมือง ภูมิวงศ์ ภูมิธรรม และภูมิปัญญา จะ ทำให้เห็นได้ว่าจะไปต่อตรงไหนและต้องดำเนินการอะไร ต่อ นำไปสู่การจัดวางด้วยระบบและกลไกทำงานร่วมกัน และได้ดำเนินการในพื้นที่ต้นแบบ 2 พื้นที่ คือ ท่ามะโฮะและ สบตุ้ย ทั้งในส่วนของ Mapping Knowledge ทำ AR ทำ พิพธภัณฑ์มีชีวิตแต่คำถามสุดท้ายว่าทำทั้งหมดแล้วจะ ได้อะไรจะเกิดอะไรขึ้นจนได้มีการค้นหาว่าอัตลักษณ์ของ เมืองจริงๆ เช่น รถม้า ชามกาโต้ และครั้งสู่การสร้าง แบนด์ของลำปางเรื่องผ้าฮ่อมสัครั้งในปัจจุบันซึ่งมอง Local Study เป็นกลไกที่เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน จริงๆ และทุกอย่างได้ถูกขับเคลื่อนเข้าไปอยู่ในแผนจังหวัด

ดร.ขวัญภา สุขคร
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ลำปาง)

รองศาสตราจารย์ ดร.พนินทรา ธีรานนท์
มหาวิทยาลัยพะเยา (พะเยา)

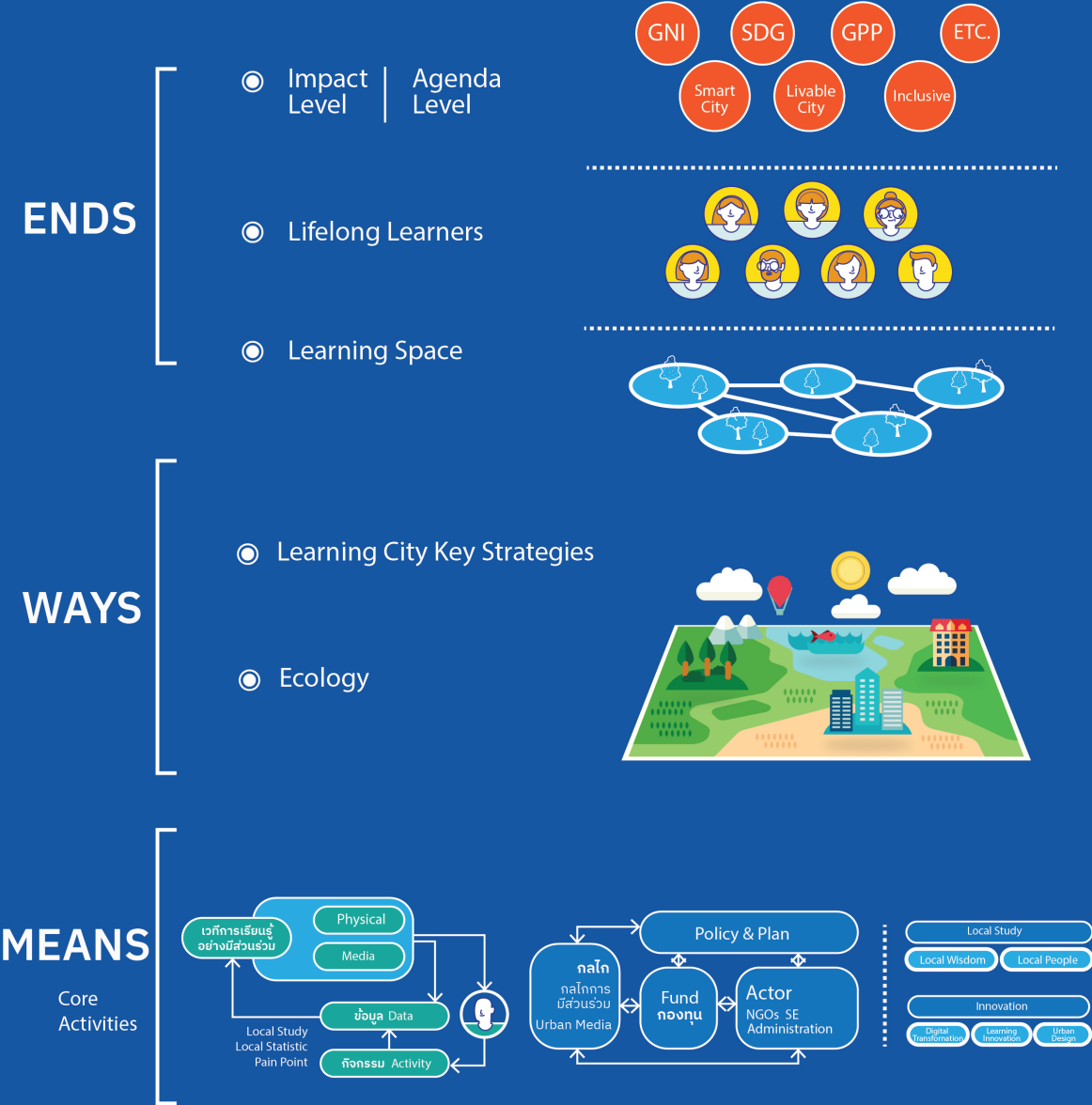
เมื่อปี 2563 ช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโควิด-19 พบว่าแรงงานนอกระบบที่พะเยากลับมาที่บ้านเยอะแล้ว ก็แรงงานนอกระบบมีการศึกษาอยู่ที่เฉลี่ยประมาณ 8.5 ปี ซึ่งจริงๆการศึกษาในระบบตามมาตรฐานต้องประมาณ 12.5 ปี คนที่เดินทางกลับบ้านไม่สามารถกลับเข้าสู่สังคม แรงงานได้เนื่องจากว่า ไม่ได้ Up-skills หรือ Re-skills ทางโครงการจึงได้ภูมิปัญญาท้องถิ่นรอบๆบ้านพะเยา เป็นฐานให้เขาไปเรียนรู้ในช่วงที่กลับมาที่พะเยาช่วงต กงานแล้วก็ผูกเข้าไปกับเครดิตแบงค์ของมหาวิทยาลัย พะเยาก็ได้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากมหาวิทยาลัย พะเยาผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่นไปด้วย ซึ่งปัจจุบัน อยู่ระหว่างการทดสอบ Cross Learning แปลว่าการ ที่นำคนต่างกลุ่มกัน เช่น ต่างอายุกัน มาเรียนร่วมกัน หรือว่านำเด็กมาสอนผู้ใหญ่แล้วผู้ใหญ่สอนเด็กหรือ ต่างอำเภอต่างพื้นที่มาเรียน Cross กันก็ผสมผสานกัน ไป และหากกล่าวถึงสิ่งที่ทำให้พะเยากลายเป็นเมืองแห่ง การเรียนรู้อย่างรวดเร็วน่าจะเป็นฐานทุนของงานวิจัย ของมหาวิทยาลัยพะเยาที่เป็นมหาวิทยาลัยเชิงพื้นที่ที่ มีข้อมูลพื้นฐานอยู่แล้ว จาก 1 ชุมชน 1 วัฒนธรรมหรือ เมื่อก่อนเราเรียกว่า 1 คณะ 1 โมเดล และการใช้ เทคนิค Activity Base คือใช้กิจกรรมเป็นฐานในการดึงการมี ส่วนร่วมของทุกภาคส่วนด้วยการใช้บ้านดินก็คือเวลาที่ เราไปย่ำดินเพื่อสร้างอิฐดินที่จะทำบ้านดินทั้งเทศบาล แล้วที่มหาวิทยาลัยพะเยารวมถึงชุมชนจะต้องมากอดคอก กันเพื่อจะย่ำดินสร้างอิฐดินช่วงนั้นก็เป็นช่วงอันดีที่เรา จะได้แลกเปลี่ยนกรอบแนวคิดเรื่อง Learning City กัน ก็ทำให้ Learning City ได้ก็แพร่ขยายไปสู่ทุกๆองค์กร

**“เมืองแห่งการเรียนรู้
บนพื้นที่ของคนทุกช่วงวัย”**

Learning City Framework

“อะเซียงทรา เมืองสร้างสุข เมืองแห่งเทศกาล ผสมผสานสู่เมืองแห่งการเรียนรู้”
 สู่การสร้างการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ภายใต้บริบทอะเซียงทรา
 เมืองสร้างสุข สร้างพลังสู่เศรษฐกิจที่ยั่งยืน

ภาพรวมการขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้

1. จะใช้มหาวิทยาลัยเมืองสร้างสุข เป็นเมืองอยู่เมืองแห่งการเรียนรู้	4. เมืองที่มีการบูรณาการทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมระดับจังหวัดลักษณะพื้นที่
2. เมืองที่มีพื้นที่การเรียนรู้ที่หลากหลาย	5. เมือง LEARNING CITY
3. เมืองแห่งการท่องเที่ยวนาแบบผสมผสานสู่เมืองสร้างสุข เพื่อสร้างพลังและเศรษฐกิจที่ยั่งยืน	6. เมือง SMART CITY

[illegible]

1. เมื่อแล้วเสร็จแล้วให้ทำการกรอกข้อมูล ที่ระบุพอเพียงกับข้อมูลจริง
2. ปรับแก้ภาพตามแผน เป็นการปรับปรุงให้ดูดีขึ้นแบบเรียลไทม์ (ทุกระดับระบบในพื้นที่) ตามวิธีการควบคุมตลอดทั้งปีงบประมาณ
3. เมื่อปรับแก้แล้วเสร็จให้บันทึกเป็นรูปเอกสารทางวัฒนธรรมและสร้างโอกาสให้เจ้าของวัฒนธรรม
4. เป็นการแสดงถึง SHOWROOM และผลิตภัณฑ์และโครงการวิจัยทางวัฒนธรรม ร่วมกับ การท่องเที่ยว และ ภูมิทัศน์
5. เป็นการกระตุ้นให้คนในพื้นที่ ในการพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์และองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
6. สร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชนโดยพาพา "สืบค้นชุมชนเมือง" ซึ่งมีกิจกรรมร่วมกับนายอำเภอเมือง
7. เป็นการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่พอเพียงกับข้อมูลจริง "รักษาสถานที่บางปะกาศ" วัฒนธรรมกับพื้นที่ ความผูกพันกับบางปะกาศบางปะกาศ

[illegible]

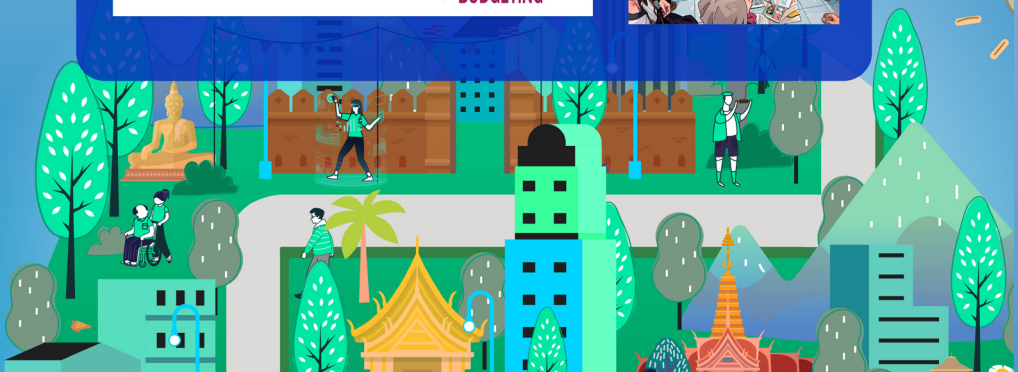
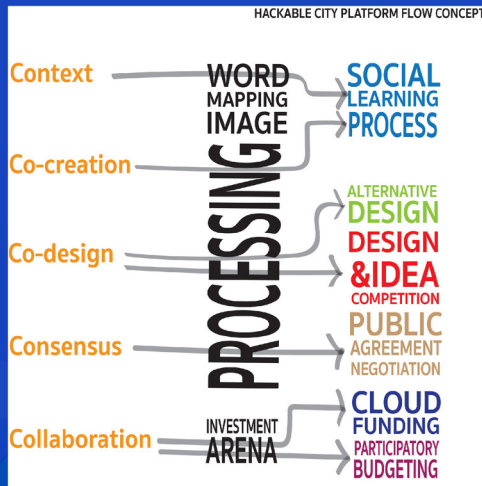
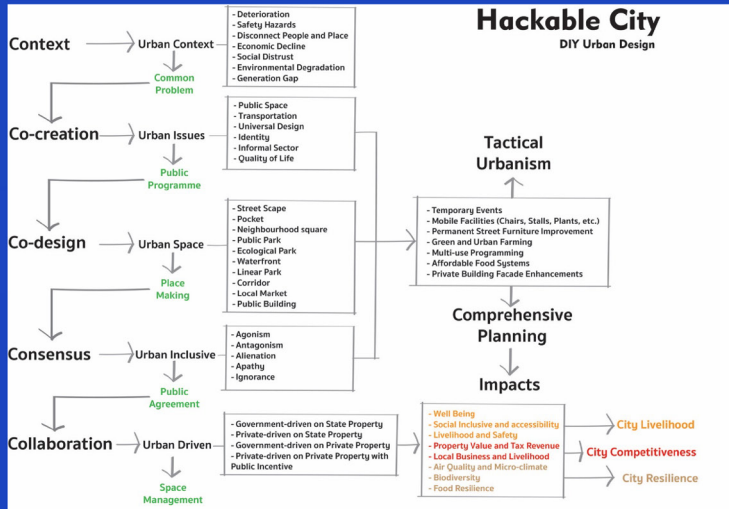
รูปภาพเมืองแห่งการเรียนรู้

เมืองแฮคได้

โครงการ เมืองแฮคได้: แพลตฟอร์มการเรียนรู้ร่วมกัน
สำหรับการออกแบบสภาพแวดล้อมเมือง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

พะเยา

โครงการ

1. การพัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการเมืองแห่งการเรียนรู้บนพื้นที่เมืองพะเยาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานนอกระบบพื้นฐาน BCG โมเดล (2564)
2. กลไกการยกระดับพะเยาเมืองแห่งการเรียนรู้สู่เมืองสร้างสรรค์เพื่อคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืนของคนพะเยา 9 อำเภอด้วย BCG โมเดล (2565)

มหาวิทยาลัยพะเยา

ภาพรวมการขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้

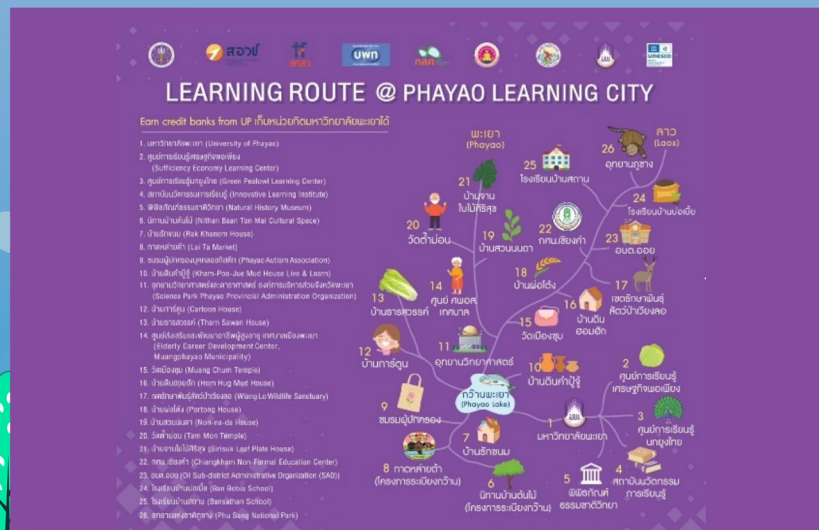
การยกระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจและพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านเศรษฐกิจซึ่งคำนวณจาก มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราส่วนผลประโยชน์ B/C RATIO) และอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) ผลลัพธ์ คือ รายได้ครัวเรือน หรือ ชุมชน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 และเกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ 3 ผลิตภัณฑ์จากการเรียนรู้บนเส้นทางการเรียนรู้ PHAYAO LEARNING CITY โดยผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 มีปัญหาที่ก่อให้เกิดเป็นฐานและสามารถช่วยลดการปล่อยคาร์บอนได้อย่างน้อยร้อยละ 10 โดยกลุ่มเป้าหมายของโครงการเป็นแรงงานนอกระบบ กลุ่มสุจริต แม่เลี้ยงเดี่ยว เด็กพิการ หรือแม่เต๋ผู้ต้องขัง ซึ่งมีจำนวนรวมกันมากกว่าร้อยละ 12 ของประชากรจังหวัดพะเยา โดยใช้กลไกการบริหารเมืองร่วมกับระหว่างสถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลักสูตรการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีชุมชนท้องถิ่นเป็นฐาน (LOCAL STUDY) บนพื้นฐาน BCG โมเดล และพื้นที่สร้างสรรค์การเรียนรู้เป็นเครื่องมือ และการสร้างโมเดลเศรษฐกิจสร้างสรรค์และสังคมที่ยั่งยืนจากการเรียนรู้หลักสูตรชุมชนท้องถิ่นเป็นฐาน (LOCAL STUDY) ด้วย BCG โมเดล บนพื้นที่การเรียนรู้ที่ครอบคลุม 9 อำเภอในจังหวัดพะเยา

PAIN POINT เมืองแห่งการเรียนรู้

กลไกขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้บนพื้นที่เมืองพะเยาสู่เมืองสร้างสรรค์เพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืนบนพื้นฐานความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่ายได้แก่ มหาวิทยาลัยพะเยา เทศบาลเมืองพะเยา องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา การศึกษาองค์กรบงจังหวัดพะเยา (ศทบ) ภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายระดับนานาชาติ

กลไก/กระบวนการ	LOCAL STUDY การศึกษาท้องถิ่น	ตัวความรู้	กิจกรรมการเรียนรู้
ยุทธศาสตร์ 3 มิติ	1. การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เมืองพะเยา (Phayao Learning City) ครอบคลุมพื้นที่ 14 อำเภอของจังหวัดพะเยา 2. การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เมืองพะเยา (Phayao Learning City) ครอบคลุมพื้นที่ 14 อำเภอของจังหวัดพะเยา 3. การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เมืองพะเยา (Phayao Learning City) ครอบคลุมพื้นที่ 14 อำเภอของจังหวัดพะเยา	1. ความรู้เกี่ยวกับเมืองพะเยา 2. ความรู้เกี่ยวกับเมืองพะเยา 3. ความรู้เกี่ยวกับเมืองพะเยา	กิจกรรมการเรียนรู้ - กิจกรรมการเรียนรู้ - กิจกรรมการเรียนรู้
INNOVATION เครื่องมือการเรียนรู้แบบ Gamification / Forum / Hackathon	1. การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เมืองพะเยา (Phayao Learning City) ครอบคลุมพื้นที่ 14 อำเภอของจังหวัดพะเยา 2. การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เมืองพะเยา (Phayao Learning City) ครอบคลุมพื้นที่ 14 อำเภอของจังหวัดพะเยา 3. การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เมืองพะเยา (Phayao Learning City) ครอบคลุมพื้นที่ 14 อำเภอของจังหวัดพะเยา	1. ความรู้เกี่ยวกับเมืองพะเยา 2. ความรู้เกี่ยวกับเมืองพะเยา 3. ความรู้เกี่ยวกับเมืองพะเยา	กิจกรรมการเรียนรู้ - กิจกรรมการเรียนรู้ - กิจกรรมการเรียนรู้
OUTPUT ผลลัพธ์การเรียนรู้ / OUTCOME ผลลัพธ์การเรียนรู้ / FUNCTION ผลลัพธ์การเรียนรู้	1. การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เมืองพะเยา (Phayao Learning City) ครอบคลุมพื้นที่ 14 อำเภอของจังหวัดพะเยา 2. การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เมืองพะเยา (Phayao Learning City) ครอบคลุมพื้นที่ 14 อำเภอของจังหวัดพะเยา 3. การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เมืองพะเยา (Phayao Learning City) ครอบคลุมพื้นที่ 14 อำเภอของจังหวัดพะเยา	1. ความรู้เกี่ยวกับเมืองพะเยา 2. ความรู้เกี่ยวกับเมืองพะเยา 3. ความรู้เกี่ยวกับเมืองพะเยา	กิจกรรมการเรียนรู้ - กิจกรรมการเรียนรู้ - กิจกรรมการเรียนรู้

พื้นที่แห่งการเรียนรู้

พิษณุโลก

โครงการ “ตลาดใต้: ย่านเก่าเล่าเรื่อง” เมืองเรียนรู้ตลอดชีวิต
เทศบาลนครพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก (2564)

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ภาพรวมการขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้

PAIN POINT เมืองแห่งการเรียนรู้

กลไก/กระบวนการ	LOCAL STUDY การศึกษาท้องถิ่น	ตัวความรู้	กิจกรรม การเรียนรู้
ยุทธศาสตร์ INNOVATION เพื่อส่งเสริม การเติบโตของ GAMIFICATION / FORUM / HACKATHON อื่นๆ	เครื่องมือ ESRCCL ในระดับ การเชื่อมโยงพื้นที่การเรียนรู้ (LIVED LIBRARY) โดยเชื่อมโยง การศึกษากับชุมชนและพื้นที่ การเรียนรู้	1. เรื่องการเรียนรู้ (1) PLATFORM ON LINE FACEBOOK, LINE, YOUTUBE 2. เรื่องการเรียนรู้ (2) DATA CATALOG 3. เรื่องการเรียนรู้ (3) ...	1. เรื่องการเรียนรู้ (1) PLATFORM ON LINE FACEBOOK, LINE, YOUTUBE 2. เรื่องการเรียนรู้ (2) DATA CATALOG 3. เรื่องการเรียนรู้ (3) ...
OUTPUT เพื่อส่งเสริม การพัฒนาเมือง การเรียนรู้ FUNCTION	1. เรื่องการเรียนรู้ (1) PLATFORM ON LINE FACEBOOK, LINE, YOUTUBE 2. เรื่องการเรียนรู้ (2) DATA CATALOG 3. เรื่องการเรียนรู้ (3) ...	1. เรื่องการเรียนรู้ (1) PLATFORM ON LINE FACEBOOK, LINE, YOUTUBE 2. เรื่องการเรียนรู้ (2) DATA CATALOG 3. เรื่องการเรียนรู้ (3) ...	1. เรื่องการเรียนรู้ (1) PLATFORM ON LINE FACEBOOK, LINE, YOUTUBE 2. เรื่องการเรียนรู้ (2) DATA CATALOG 3. เรื่องการเรียนรู้ (3) ...

รูปภาพเมืองแห่งการเรียนรู้

พื้นที่แห่งการเรียนรู้

ยะลาเมืองแห่งการเรียนรู้

โครงการ ยะลาเมืองแห่งการเรียนรู้: กระบวนการสร้างสรรค์เมือง
แบบมีส่วนร่วม บนความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ภาพรวมการขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้

ธนาคารเมืองแห่งการเรียนรู้: กระบวนการสร้างสรรคที่ต่อเนื่องกันบนความหลากหลายทางวิถีทางวัฒนธรรม พิกเซลเมือง-ลาปูเอตาแห่งการเรียนรู้ ธนาคารเมืองแห่งการเรียนรู้ YALA STORIES ซึ่งเป็นกระบวนการออกแบบเพื่อการสร้างเมือง-ลาปูเอตาเมือง-ลาปูเอตาที่นักกายภาพของเมืองและอุปสรรคของพื้นที่การเรียนรู้ โดยเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นใน 2 ระยะ สำหรับเมืองแห่งการเรียนรู้ คือ พื้นที่ซึ่งมีการวางผัง สร้างกระบวนการเมืองเมือง โดยใช้ต้นทุนจากสภาพทางวัฒนธรรมเป็นพื้นฐานสำหรับเครื่องมือจัดการเรียนรู้ คือ โรงแรมเก่าโบราณ บนชายฝั่งภาคใต้ของลาสปา ประเทศเปรูเป็นศูนย์กลางการวิจัยของเมือง-ลาปูเอตาที่ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และเป็นการปรับใช้โครงสร้างของเมือง-ลาปูเอตาเพื่อใช้กระบวนการเป็นเสมือนร่วมใจ ความสำคัญกับการเป็นพันธมิตรกับและกระบวนการในการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาใช้ศักยภาพของเครื่องมือพัฒนาเมือง-ลาปูเอตาที่สำคัญที่ทำการพัฒนาเมือง-ลาปูเอตาไปสู่เมืองแห่งการเรียนรู้มีความยั่งยืน โดยขับเคลื่อนผ่าน 3 กลยุทธ์ในการพัฒนาเมือง-ลาปูเอตาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย

1. สร้างการกลไกสนับสนุนเชิงนโยบายภายใต้ด้วยเดือน 2 ประการ คือ (1) วิเคราะห์ศักยภาพและจัดจำกัถของนโยบาย ให้รัฐมนตรีภาคีกำหนดกรอบกลไกเชิงนโยบาย (2) ให้ความสำคัญกับการสร้างบูรณรณความสำร้างและสามารถสังเคราะห์เป็นข้อเสนอเชิงนโยบายที่ผ่านของสภาปรับรัติได้ทันที
2. พัฒนาศักยภาพของพลเมืองต้นรู้ เพื่อจำกัถของกรรณการเป็นข้อเสนอแนะเพื่การกรรณการรียูที่ "พลเมือง" การสร้าง "พลเมืองต้นรู้" (ACTIVE CITIZEN) ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขการสร้าง "พื้นที่ได้" ที่มีเชิงบวกจากพลเมืองและมีความคิดเป็นปรับรัติกล่าวให้พลเมืองได้เข้ามามีส่วนร่วกับในระดัของกรรณการคิดและร่วทำเพื่อสร้างสำนึกความเป็นเจ้าชอง (SENSE OF BELONGING)
3. สร้างกรรณการเชิงยุทธศาสตร์ระดับ ปณิกลการสร้างกลไกความร่วมือระดับเมือง (LOCAL COLLABORATION) ที่มีการร่วมือลงทุน (INVESTMENT) โดยต้องใส่จำกัถของกรรณการสร้างกลไกความร่วมือระดับเมืองไว้กับชองที่ร่วมือเชิงยุทธศาสตร์ คือ การสร้าง "ความไว้วางใจ" (TRUST) ระหว่างภาคีชองกรรณการต่างๆ ใน 4 มิติ ประกอบด้วย มิติความสามารถ (COMPETENCE DIMENSION) มิติความเปิดชอง (OPENNESS DIMENSION) มิติความห่วงชอง (CONCERN DIMENSION) และมิติความเชื่อถือได้ (RELIABILITY DIMENSION)

PAIN POINT เมืองแห่งการเรียนรู้

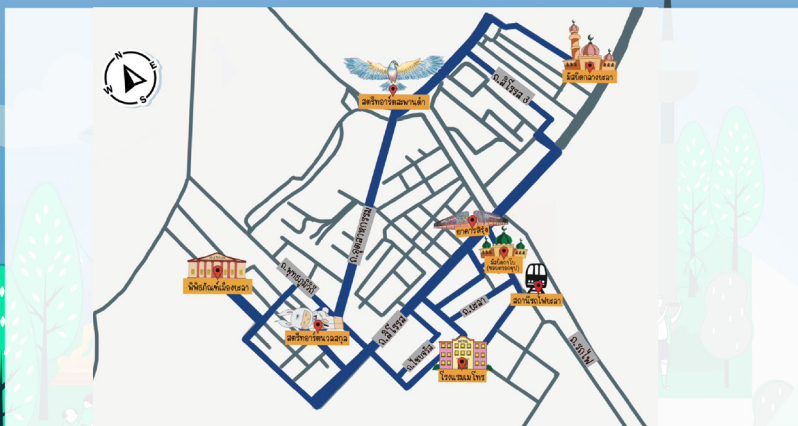
1. ภาพลักษณ์ของเมือง สิ่งคนยังน้อยจะลาไปพื้นที่ที่ไม่สนใจมาจนรุนแรง ทำให้คนจะลาจำนวนมากย้ายไปได้ถิ่นฐานอื่น
2. การมีส่วนร่วม แม้จะมีนโยบายที่ชัดเจน แต่ข้อสังเกตว่าการสร้าง การมีส่วนร่วมของเมืองยังมีอยู่จำกัด จึงต้องให้ความสำคัญกระบวนการ สร้างพลเมืองต้นรู้
3. แล้วยังการดำเนินงาน แม้มีกลุ่มองค์กรที่ทำงานในพื้นที่ แต่การทำงาน มีลักษณะต่างคนต่างทำ ไม่มีการทำงานเชิงบูรณาการกัน

รูปภาพเมืองแห่งการเรียนรู้

กลไก/กระบวนการ	LOCAL STUDY ทฤษฎีการเก็บเกี่ยว	ตัวงานมี	กิจกรรม การเชื่อมโยง
USER DESIGN ผู้ใช้ประโยชน์	- ไรโซมติก (ไรโซมติก) ตามแนวคิด - The PMK แดง - เชื่อมโยงวิถีทาง - ความหมายของ - การปฏิบัติทาง - การปฏิบัติทาง - การปฏิบัติทาง	- ความหมายของ - ความหมายของ - ความหมายของ	- ความหมายของ - ความหมายของ - ความหมายของ
INNOVATION กลไก นวัตกรรม/นวัตกรรม การเชื่อมโยง GAMIFICATION / FORUM / HACKATHON อื่นๆ	- YALA STORES: MODULE ของระบบ - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง	- การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง	- การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง
OUTPUT ผลผลิต ผลิตภัณฑ์ / OUTCOME ผลลัพธ์/ผลลัพธ์ การเชื่อมโยง/การเชื่อมโยง กระบวนการ FUNCTION	- YALA STORES: MODULE ของระบบ - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง	- การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง	- การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง - การเชื่อมโยง

พื้นที่แห่งการเรียนรู้

ระยองเมืองแห่งการเรียนรู้ที่สมดุลและยั่งยืนของทุกคน
มีพื้นที่ต้นแบบการเรียนรู้คือเทศบาลตำบลปากน้ำประแส
และเทศบาลนครระยอง

โครงการ การวิจัยเชิงบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนสถาบันการเรียนรู้ของคนทุกช่วงวัย จังหวัดระยอง ระยะที่ 3 กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาพื้นที่การเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรกลุ่มน้ำสู่การพัฒนาเมือง พื้นที่น้ำร่อง เทศบาลตำบลปากน้ำประแส

โครงการ นิเทศการเรียนรู้สร้างพลังพลเมืองสู่ชุมชนคาร์บอนเป็นศูนย์
ในเขตเทศบาลนครระยอง

สถาบันอาศรมศิลป์ บ.ร.ยงพัฒนาเมือง ร่วมกับสถาบันการเรียนรู้ของชนทุกช่วงวัย องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง เทศบาลตำบลปากน้ำประแส เทศบาลนครระยอง และภาคีเครือข่าย

ภาพรวมการขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้

ภาพรวมการขับเคลื่อนของเมืองแห่งการเรียนรู้ นิกลโก 3 ระดับ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ของจังหวัดระยอง ร่วมกับทุกภาคส่วน

1. กลไกสนับสนุนด้านนโยบาย คณะกรรมการที่ครอบคลุมทั้งในวัฏจักรกรรมการศึกษา ตามพระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. 2562
2. กลไกขับเคลื่อนปฏิบัติการด้านการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยวิจัย (RILA) ดำเนินงาน กับ ACTIVE ACTORS และ LEARNING PROVIDERS อย่างเปิดกว้าง โดย RILA เป็นกลไก
3. กลไกพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ในระดับเทศบาล/ตำบล

รูปภาพเมืองแห่งการเรียนรู้

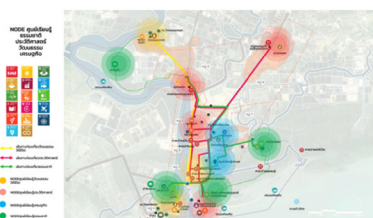
เมืองแห่งการเรียนรู้ ปากน้ำประแส

เมืองแห่งการเติบโต มุ่งระดม

[illegible]

พื้นที่แห่งการเรียนรู้

พื้นที่การเรียนรู้ ปากน้ำประแส

พื้นที่การเรียนรู้ นครระยอง

ลำปาง

โครงการ การพัฒนาเมืองลำปางสู่เมืองแห่งการเรียนรู้จากฐานภูมิ ทางสังคมและวัฒนธรรม THE DEVELOPMENT OF LAMPANG LEARNING CITY FROM SOCIOCULTURAL BACKGROUND

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษา ลำปาง

ภาพรวมการขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้

PAIN POINT เมืองแห่งการเรียนรู้

รูปภาพเมืองแห่งการเรียนรู้

กลไก/กระบวนการ	LOCAL STUDY การศึกษาท้องถิ่น	ตัวความรู้	กิจกรรม การเรียนรู้
USERS ผู้เกี่ยวข้อง	สถาบันการศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคประชาสังคม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การศึกษาดูงาน การเรียนรู้จากชุมชน การเรียนรู้จากองค์กรภาคประชาสังคม	การศึกษาดูงาน การเรียนรู้จากชุมชน การเรียนรู้จากองค์กรภาคประชาสังคม
INNOVATION เครื่องมือ นวัตกรรมในการเรียนรู้	LAMPANG FUTURES STUDIES MODEL (LAMPANG STUDIES) ที่จัดทำขึ้นโดยสถาบันการศึกษา	AR LIVING MUSEUM BOOK ฐานความรู้ และ AR TOURISM GUIDE BOOK ฐานความรู้	LEARNING CITY LAMPANG MODEL การเรียนรู้จากชุมชน การเรียนรู้จากองค์กรภาคประชาสังคม การเรียนรู้จากสถาบันการศึกษา
OUTPUT ผลลัพธ์ ผลิตภัณฑ์/บริการ	ฐานความรู้จากฐานความรู้	ฐานความรู้จากฐานความรู้	ฐานความรู้จากฐานความรู้

พื้นที่แห่งการเรียนรู้

หาดใหญ่

โครงการ คลองเตยลิงก์ : การวิจัยและพัฒนาเทศบาลนครหาดใหญ่
สู่การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ระยะที่ 1 และระยะที่ 2

ภาพรวมการขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้

การวิจัยและพัฒนากระบวนการศึกษาให้สู่การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ระยะที่ 1 เน้นพัฒนาเขตคิดค้นของงานวิจัยเพื่อทำเป็นฐานและพัฒนาชุมชนอย่างหลากหลาย การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่มุ่งไปสู่การเป็นเมืองที่สาธารณะได้เท่าดี (WALKABLE CITY) และพื้นที่สาธารณะ (PUBLIC SPACE) โดยเลือกพื้นที่นำร่องสี่พื้นที่ลงมาเน้นการพัฒนาทุกชุมชน คือพื้นที่คลองบาง คลองบางน้อย คลองบางคูวัด และคลองบางลำปอน ทำให้เป็นพื้นที่สาธารณะที่มีสิ่ง ป้ายาเดิน 2 มุมจอด และป้ายจอดรถ การวิจัยและพัฒนา ระยะที่ 1 จึงได้ศึกษาและยกระดับพื้นที่ที่มีคุณภาพทางประวัติศาสตร์และเรื่องราวอย่างชุมชนอย่างหลากหลายมาให้เป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ เป็นพิพิธภัณฑ์มีชีวิต เพื่อทำให้เกิดความน่าสนใจ ของนักท่องเที่ยวได้เป็นเมืองใหม่ เป็นการเตรียมอย่างมีแผนและได้ลดกระบวนการศึกษาข้อมูลเมื่อ จะกระโดดลงทำทันทีให้รู้ก่อนศึกษาให้รู้

การวิจัยและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในเมืองแห่งการขึ้นรัฐระดับ 2 เป็นการเพิ่มประเด็นที่เป็นบวกมากขึ้นโดยนำจุดเดิมที่มีอยู่ส่วนการเติบโตสูง จากเมืองสู่องค์กรทางศาสนาซึ่งเป็นเจ้าของสถาบันการศึกษา-เดิมมีศูนย์กลางด้านการศึกษาเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานทางศาสนา 10 จังหวัด รอบปีงบประมาณและยังได้เพิ่มการสำรวจ S-CURVE ในพื้นที่ การบำรุงปรังเป็นเกษตรกรรม WELLNESS เพื่อสร้างโอกาสในการลงทุน การพัฒนา และการจ้างงานทั้งในเมือมาใหญ่และพื้นที่ต่อเนื่อง โดยมีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นศูนย์กลาง และขยายขอบเขตการวิจัยและพัฒนาไปยังการทดลองทำางเดินเท้าใกล้อกยกับนโยบายเมืองสุขภาพะและร่วการทำงานแบบสนับสนุนน้ำอ้วเพื่อสริมระบบเมืองแห่งการเติบโต (WALKABLE CITY)

PAIN POINT เมืองแห่งการเรียนรู้

เมื่อภาคใหญ่เป็นเมืองศูนย์กลางธุรกิจการค้าทางบกและทางเรือในช่วงท้าย
ของภาคใต้ อันเป็นเมืองสำคัญที่สุดที่ของสามปักษ์ใต้พม่าทางภาคใต้ ไทย
เป็นเมืองขึ้นที่เพียงอย่างเดียว โดยทางการพม่าได้กำหนดให้คน ไทย
พื้นที่สาธารณะ กว้างใหญ่ได้ไปเป็นระบบขนส่งทางบก ถูกกว่าเป็นตัวอย่าง
ส่วนตัวใช้เดินทางจากเมืองใหญ่ทางเรือไปยังเมืองรองตามล่องน้ำไปเดิน
เท้าบนถนน คุณภาพชีวิตและการค้าขายได้รับผลกระทบ ส่งผลให้การเจริญ
เติบโตทางเศรษฐกิจอย่างการค้าขายมีชะลอตัว ประชาชนและนักลงทุน
ออกไปลงทุนนอกเมืองมากขึ้น การกระจาย-

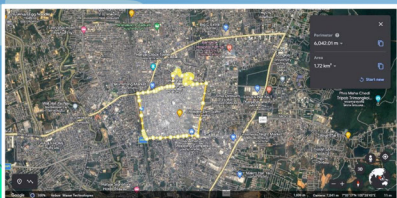
[illegible]

รูปภาพเมืองแห่งการเรียนรู้

ภาพการพัฒนาพื้นที่สวนห้วยมกุลาธารรังสรรค์ กิจกรรมร่วมรื้อบนลานเมือง

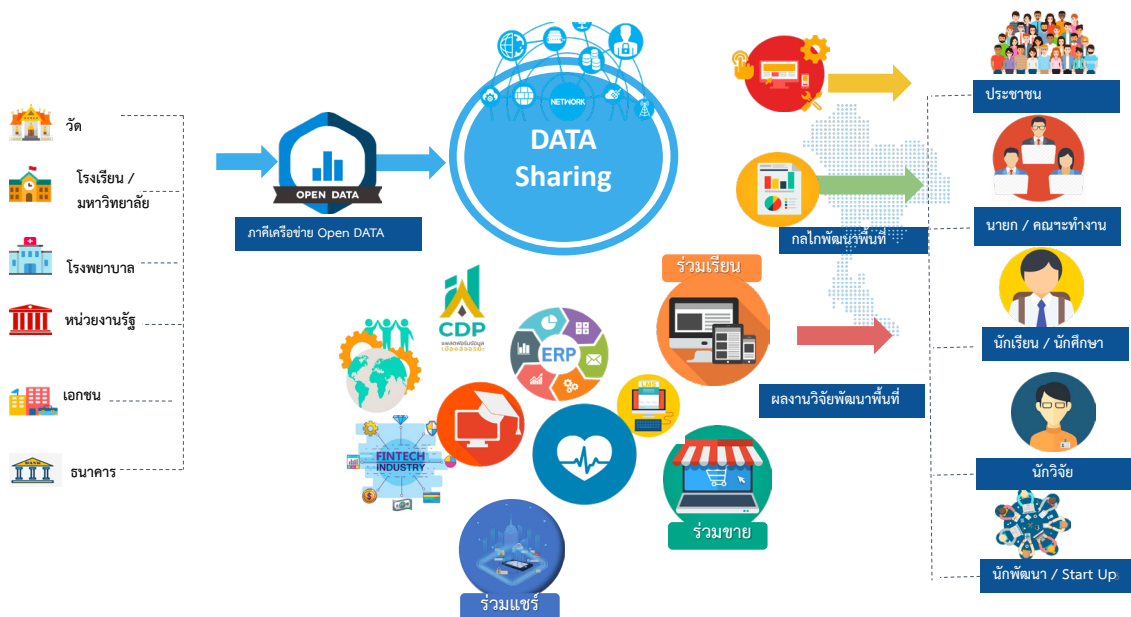
พื้นที่แห่งการเรียนรู้

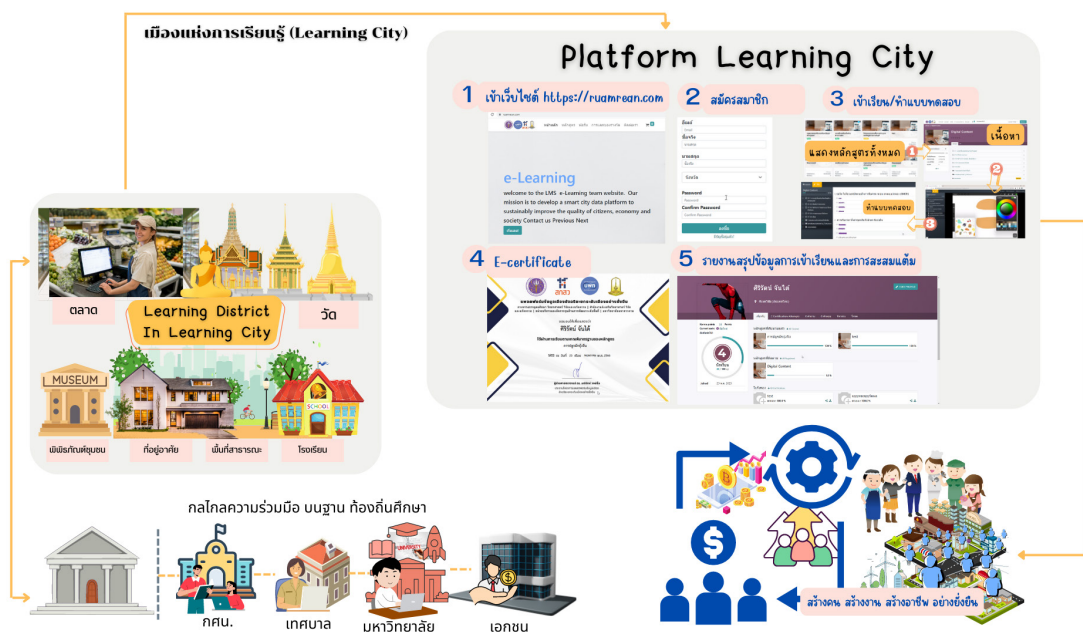
มูลนิธิทักษิณคดีศึกษา

[illegible]

**ระบบฐานข้อมูล
การจัดการเรียนรู้ของเมือง
(ร่วมเรียน)**

กรอบแพลตฟอร์มระบบฐานข้อมูลการจัดการเรียนรู้ของเมือง

แพลตฟอร์ม

RUAMREAN.COM

ร่วมเรียน

หน้าหลัก

หลักสูตร

การแก้ไขของรางวัล

ติดต่อเรา

สำหรับผู้เรียน

สร้างหลักสูตร สะสมชั่วโมงเรียน

ทดสอบวัดผล รู้คะแนนทันที

ใบประกาศนียบัตร

ผู้เรียนสามารถเรียนได้ 24 ชม.

"ผู้เรียนสามารถเรียนได้ 24 ชม."

"ร่วมเรียน ห้องเรียน 24 ชม."

SCAN HERE!

สำหรับ

ผู้สอน

"ร่วมเรียน ห้องเรียน 24 ชม."

LifeLong Learning

สร้างแบบทดสอบวัดผล

ติดตามความคืบหน้าของนักเรียน

แสดงรายงาน

ผลคะแนนทั้งหมด

รายชื่อผู้เรียน

ประวัติการเข้าเรียน

สร้างหลักสูตร

ดาวน์โหลดไฟล์

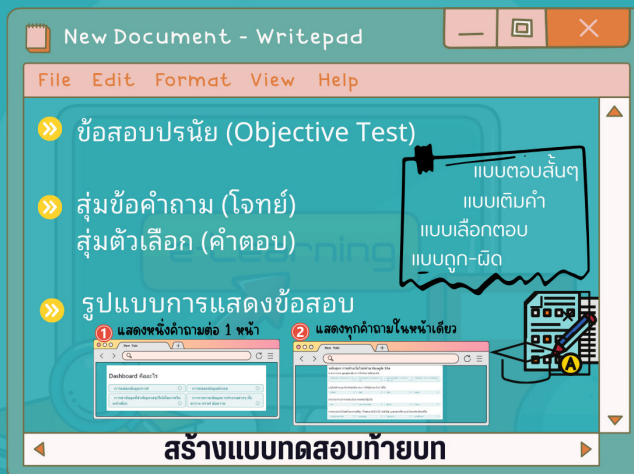
รายชื่อผู้เรียน

คะแนน

แบบทดสอบ

IMPORT

รายชื่อผู้เรียน

สำหรับ

ผู้เรียน

"ร่วมเรียน ห้องเรียน 24 ชม." LifeLong Learning

Login

Username...

Password...

LOGIN

เรียนออนไลน์

ทดสอบวัดผล

A

B

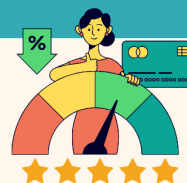
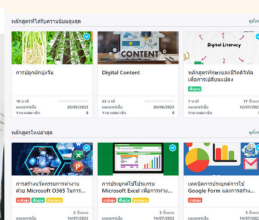
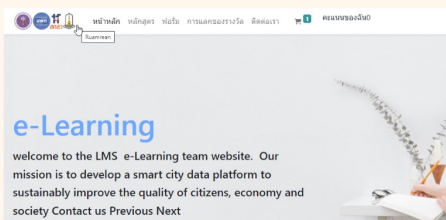
แสดงข้อมูล
ประวัติการเรียน
ความคืบหน้า
การเรียนออนไลน์

RUAMREAN.COM

สร้างคน สร้างงาน สร้างอาชีพ อย่างยั่งยืน

ร่วมเรียน

<https://ruamkhai.com>
แพลตฟอร์ม ร่วมขาย

คู่มือส่วนลดซื้อสินค้า

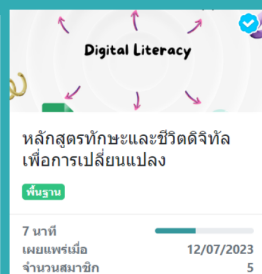
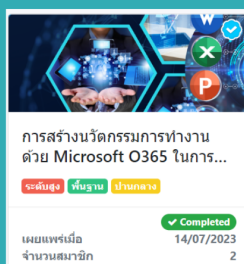
ร่วมขาย

Ruam Rean

thank you

SCAN
ME! >>>

สอบถามเพิ่มเติม :

การพัฒนาPlatformข้อมูลเมืองอัจฉริยะยกระดับเมืองอย่างยั่งยืน
คณะกรรมการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

facebook.com/CityDataPlatform
0-9002-5914-9

“
LEARNING CITY
INITIATIVE
”

“ขนาดผมเป็นคนพีจิตร
ซึ่งเจริญน้อยกว่าพิษณุโลก
ยังไม่มีตลาดเช้าที่มีกลิ่นอายแบบนี้
หลงเหลืออยู่เลย”

ทรงพล ชุมชุมวัฒน์

อาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ
เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร
และนักวิจัยโครงการเมืองแห่งการเรียนรู้

**"ทอดปาท่องโก๋
ดูเหมือนง่าย ๆ แบบนี้
แต่กว่าจะดูไฟเป็น
มันต้องใช้ทั้งเวลา
และประสบการณ์"**

**โกเล็ก
สุนทร มหาพรหมณ์**
ร้านปาท่องโก๋โกเล็ก ตลาดใต้

ตลาดใต้
พิษณุโลก
ย่านเก่าเล่าเรื่อง

เมืองยิ้มได้

SMILE CITY

LEARNING CITY DAY 2023

นิทรรศการเมืองแห่งการเรียนรู้บนพื้นที่ของคนทุกช่วงวัย